

TOD
İSTANBUL
ŞUBESİ

42. BAHAR SEMPOZYUMU

OFTALMOLOJİDE ACİLLER

DR. HİKMET BEŞTAŞ'IN ANISINA

10-12 MAYIS 2019 | HİLTON BOSPHORUS OTEL, İSTANBUL

BİLDİRİ KİTABI

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Önsöz	3
Kurullar	4
Bilimsel Program	5
Sözlü Bildiriler.....	10
Poster Bildiriler	30

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Değerli Meslektaşlarım,
Türk Oftalmoloji Derneği İstanbul Şubesi'nin 42. Bahar Sempozyumu 10-12 Mayıs 2019 tarihleri arasında Dr. Hikmet Beştaş'ın anısına Hilton İstanbul Bosphorus Otel'de yapılacaktır.

42. Bahar Sempozyumu konusu, Oftalmolojide Aciller olarak belirlenmiştir.

Toplantı programı Türk Oftalmoloji Derneği İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu tarafından hazırlanmış olup, oftalmolojinin tüm branşlarında acil olan konular olgularla sunulacak, aynı zamanda Acil Göz Hastasına Yaklaşım ve Medikolegal konular da işlenecektir.

Ayrıca Kornea ve Oküler Yüzey birimi tarafından "Oküler Yüzey Restorasyonunda Güncel Tedavi Yöntemleri", Oküler Enfeksiyonlar Birimi tarafından da "Oküler Mantar Enfeksiyonları" başlıklı iki adet birim uydu toplantısı yapılacaktır.

Baharın başladığı bu günlerde erguvan ağaçlarının güzelleştirdiği İstanbul'un tadına varmak isteyen tüm değerli meslektaşlarımızı çok merkezi konumda olan Hilton İstanbul Bosphorus Otel'de misafir etmekten mutluluk duyarız.

Sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçen Türk Oftalmoloji Derneği İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu'ndaki çok değerli çalışma arkadaşlarıma, bilgi ve deneyimlerini paylaşmayı kabul eden tüm konuşmacılara, sempozyumu destekleyerek en uygun koşullarda sizlere sunulmasını sağlayan sponsor firmalara, özverili ve titiz çalışmalarından dolayı Topkon Turizm Kongre ve Organizasyon firması yönetici ve çalışanlarına sonsuz teşekkür ederim.

10-12 Mayıs 2019 tarihleri arasında 42. Bahar Sempozyumu'nda beraber olmak dileği ile saygılarımı sunarım

Prof. Dr. Ferda Çiftçi
TOD İstanbul Şubesi Başkanı

TOD İstanbul Şubesi yönetim kurulu adına

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

TOD MYK

TOD Onursal Başkanları

Dr. Demir Başar
Dr. Mustafa Erol Turaçlı

TOD Genel Başkanı

Dr. Osman Şevki Arslan

TOD Genel Sekreteri ve Gelecek Dönem Genel Başkanı

Dr. İzzet Can

Genel Merkez Saymanı

Dr. M. Necdet Cinhüseyinoğlu

Genel Merkez Yönetim

Kurulu Üyeleri
Dr. Halil Ateş
Dr. Remzi Avcı
Dr. Ümit Ekşioğlu
Dr. Üzeyir Günenç
Dr. Kıvanç Güngör
Dr. Belgin İzgi
Dr. Ziya Kapran
Dr. Onur Konuk

TOD İstanbul Şubesi

Şube Başkanı

Dr. Ferda Çiftçi

Şube Sekreteri

Dr. Nursal Melda Yenerel

Şube Saymanı

Dr. O. Murat Uyar

Şube Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Nur Acar Göçgil
Dr. Dilek Güven
Dr. Nur Kır
Dr. Cem Mesçi
Dr. Özcan Ocakoğlu
Dr. Muhittin Taşkapılı
Dr. Nurşen Yüksel
Dr. Erdal Yüzbaşıoğlu

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

10 Mayıs 2019, Cuma

08.00 - 17.00 KAYIT

09.00 - 10.00 **Kornea ve Oküler Yüzey Paneli: Oküler Yüzey Restorasyonunda Güncel Tedavi Yöntemleri**

Moderatör: Dr. Nilgün Yıldırım

Cerrahi Dışı Yaklaşımlar

Amniotik Zar Transplantasyon Hazırlığı ve Uygulaması

Keratotimbal Allogreft (KLAL) / Otogreft

Kültüre Limbal Epitelyal Transplantasyon (CLET) ve SLET

Dr. Elvin Yıldız

Dr. Züleyha Yalnız Akkaya

Dr. Osman Şevki Arslan

Dr. Afsun Şahin

10.00 - 10.20 **KAHVE ARASI** ☕

10.20 - 11.20 **Oküler Mantar Enfeksiyonları**

Moderatör: Dr. Gülay Güllülü

Oküler Mantar Enfeksiyonlarında Tanı Yöntemleri

Ön Segmentin Mantar Enfeksiyonları

Arka Segmentin Mantar Enfeksiyonları

Oküler Mantar Enfeksiyonlarının Tedavisi

Dr. Alper Şengül

Dr. Halit Oğuz

Dr. Elif Betül Türkoğlu

Dr. Berna Akova Budak

11.20 - 12.00 **ENDÜSTRİ UYDU TOPLANTISI: ABDİ İBRAHİM**

Olgularla Oküler Yüzey İnflamasyonları ve Klinik Deneyimler

Moderatör: Dr. Ferda Çiftçi

Konuşmacılar: Dr. Nilgün Yıldırım, Dr. Yonca Akova

12.00 - 13.00 **ÖĞLE YEMEĞİ** 🍽️

13.00 - 13.40 **Açılış Töreni**

13.40 - 14.30 **Panel 1: Acil Göz Hastasına Yaklaşım**

Moderatör: Dr. Nezir Suyugül

İlk Muayene ve Tetkikler

Ne, Ne Kadar Acil?

Çoklu Organ Yaralanmalarında Acil Hekimi Gözüyle Yaklaşım

Sevk Endikasyon ve Usulü

Dr. Ulviye Yiğit

Dr. Dilara Pirhan

Dr. Feridun Çelikmen

Dr. Delil Özcan

Dr. Erdal Yüzbaşıoğlu

14.30 - 15.00 **Konferans: Medikolegal Açidan Önemli Konular**

15.00 - 15.20 **KAHVE ARASI** ☕

15.20 - 16.10 **Panel 2: Semptomdan Teşhise**

Moderatör: Dr. Koray Akarçay

Ani Görme Kaybı

Işık Çakmaları

Akut Ağrılı Göz

Akut Çift Görme

Dr. Feyza Önder

Dr. N. Melda Yenerel

Dr. Şerife Bayraktar

Dr. Betül Tuğcu

16.10 - 17.00 **Panel 3: Acil Enfeksiyonlar**

Moderatör: Dr. Güzin İskeleli

Akut Konjonktivitler

Akut Kornea Enfeksiyonları

Akut Dakriyosistit

Orbital Sellülit

Dr. Nilgün Yıldırım

Dr. Yonca Akova

Dr. Can Öztürker

Dr. Müslime Akbaba

17.00 - 17.20 **KAHVE ARASI** ☕

17.20 - 18.10 **Panel 4: Uvea Acilleri**

Moderatör: Dr. Yılmaz Özyazgan

Akut Hipertansif Ön Üveit

Non Granüloamatöz Akut İridosiklit

Makulayı Tehdit Eden Koryoretinit

Viral Nekrotizan Retinit

Dr. Çiğdem Altan

Dr. Didar Uçar

Dr. Pınar Özdal

Dr. İlknur Tuğal Tutkun

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

11 Mayıs 2019, Cumartesi

08.00 - 09.00 Serbest Bildiri Oturumu

Moderatörler: Dr. Dilek Güven, Dr. Nur Acar Göçgil

SS-01

Paklitaksel ile indüklenen rat retinal ve optik sinir sitotoksisite modelinde Farnesol'ün koruyucu etkisinin histopatolojik düzeyde gösterilmesi

Emine Çinici¹, Nilay Dilekmen², Zerrin Kutlu³, Büşra Dinçer⁴, Özkan Çinici⁵, Hilal Balta⁶, İlknur Çalık⁷

SS-02

Zon 1 Prematüre Retinopatisi Olgularında İntravitreal Bevacizumab Tedavisi: Fundus Floresein Anjiyografi Bulgularıyla

Uzun Dönem Sonuçlarımız

Gökhan Çelik¹, Murat Günay²

SS-03

ICAM1 geni rs13306430 polimorfizminin diyabetik retinopati ile ilişkisi

Mehmet Coşkun¹, Emre Taşkın²

SS-04

Diyabetik maküla ödemi nedeniyle göz içi enjeksiyonu yapılan hastalarda enjeksiyon sayısı ve cinsiyete göre yaşam kalitesinin değerlendirilmesi

Adem Soydan¹, Esmâ Akpınar Aslan², Sait Alim³

SS-05

Macula-off Regmatojen retina dekolmanı ameliyatı geçiren hastalarda silikon yağı ve gaz tamponadının makula kalınlığı ve subfoveal koroid kalınlığı üzerine etkilerinin değerlendirilmesi

Buğra Karasu

SS-06

Pediyatrik regmatojen retina dekolmanının tedavisinde skleral çökertme ile kombine vitrektomi ve primer pars plana vitrektomi tekniklerinin karşılaştırılması

Funda Ebru Aksoy

SS-07

Primer Regmatojen Retina Dekolmanı ile komplike Koroid Dekolmanı Olan Hastalarda Vitrektominin Anatomik Sonuçları ve Prognostik Faktörleri

Şehnaz Özçalışkan¹, Özgür Artunay¹, Sevcan Balcı², Nursal Melda Yenerel²

09.00 - 09.50 Panel 5: Okuloplastik Cerrahi Gerektiren Aciller

Moderatörler: Dr. Ferda Çiftçi

Kapak Yaralanması

Lakrimal Sistem Yaralanması

Orbita Kırıkları

Kompartman Sendromu – Orbital Hematom

Dr. Özlen Rodop Özgür

Dr. Didem Serin

Dr. Şafak Karşlıoğlu

Dr. Onur Konuk

09.50 - 10.40 Panel 6: Ön Segment Yaralanmaları

Moderatör: Dr. Hasan Erbil

Ön Segment Yabancı Cismi

Korneaskleral Yaralanmalar

İris Lens Yaralanmaları

Kimyasal Yaralanmalar

Dr. Ümit Ekşioğlu

Dr. Cezmi Doğan

Dr. Ufuk Elgin

Dr. Banu Acar

10.40 - 11.00 KAHVE ARASI ☕

11.00 - 11.40 Panel 7: Arka Segment Yaralanmaları

Moderatör: Dr. Şehirbay Özkan

Künt Yaralanmalar

Delici Yaralanmalar

Göz İçi Yabancı Cisimler

ENDÜSTRİ UYDU TOPLANTISI: ALCON

Güncel Günlük Kullan - At Lenslerde Yeni Bir Soluk

Açılış: Dr. Mehmet Orhan

Dr. Hülya Güngel

Dr. O. Murat Uyar

Dr. Peykan Türkçüoğlu

11.40 - 12.20

- Günlük Kullan - At Lensler Neden Gerekli?
- İnsanlar Neden Günlük Kullan - At Lenslere Yöneliyor?
- Olgular

Konuşmacı: Dr. Sevda Aydın Kurna

Dialies Total 1 Özellikleri ve Genel Günlük Kullan - At Kontakt Lensler

Konuşmacı: Dr. Mehmet Orhan

12.20 - 13.20 ÖĞLE YEMEĞİ 🍽️

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

11 Mayıs 2019, Cumartesi

13.20 - 14.00

Konferans: Tiroid Oftalmopati Hastaya Yaklaşım

Moderatör: Dr. Pelin Kaynak

Dr. Robert A. Goldberg

14.00 - 15.00

Panel 8: Akut Glokomlar

Moderatör: Dr. Özcan Ocakoğlu

Primer Akut Açık Kapanması Kliniği

Primer Akut Açık Kapanması Tedavisi

Neovasküler Glokom

Cerrahi Girişimlere Bağlı Akut Göz İçi Basıncı Artışı

Lense Bağlı Akut Göz İçi Basıncı Artışı

Dr. Ali Rıza Cenk Çelebi

Dr. Belgin İzgi

Dr. Şükrü Bayraktar

Dr. Muhsin Eraslan

Dr. Ahmet Akman

15.00 - 15.20

KAHVE ARASI ☕

15.20 - 16.10

Panel 9: Endoftalmiler

Moderatör: Dr. Nur Kır

Post Operatif Endoftalmi

Post Travmatik Endoftalmi

Endojen Endoftalmi

Steril Endoftalmiler

Dr. Solmaz Akar

Dr. Ziya Kapran

Dr. Zafer Cebeci

Dr. Nilüfer Koçak

16.10 - 17.10

Panel 10: Retina Acilleri

Moderatör: Dr. Gülipek Tigrel

Retinal Arter Tıkanıklığı

Retina Ven Tıkanıklığı

Subretinal Kanama / KNVM

Vitre İçi Kanama- Retina Yırtığı

Yırtıklı Retina Dekolmanı

Dr. Hakan Özdemir

Dr. Melih Ünal

Dr. Cengiz Aras

Dr. Nur Acar Göçgil

Dr. Tunç Ovalı

17.10 - 17.50

Serbest Bildiri Oturumu

Moderatörler: Dr. Nurşen Yüksel, Dr. Muhittin Taşkapılı

SS-8

Behçet Hastalığı Birlikteliği Olan Üveitlerin Uzun Süreli Takiplerinde Görsel Sonuçlar

Selim Bölükbaşı¹, Yılmaz Özyazgan²

SS-9

Trabekülektomi sonrası koroid dekolmanı gelişen olguların klinik özellikleri ve bir yıllık takip sonuçları

Nilgün Özkan Aksoy, Kadriye Demir Boncuğu, Burçin Çakır

SS-10

Sempatik Oftalmi Tanılı Hastalarda Klinik Özellikler ve İmmünespresif Tedavi Sonuçlarımız

Gamze Uçan Gündüz, Özgür Yalçınbayır

SS-11

Psödoekfoliasyon Sendromunun Retina ve Optik Disk Damar Dansitesi Üzerine Etkisi: OKT Anjiyografi Çalışması

Turgay Uçak

SS-12

Parsiyel akomodatif, uzak/yakın dissosiasyonlu ve geniş açılı ezotroptyalarda iç rektus geriletmesine ek uygulanan köprü Faden operasyonunun etkinliği

Ceren Gürez

SS-13

Bipolar bozukluk hastalarında optik koherens tomografi anjiyografi bulgularının değerlendirilmesi

Meltem Kılıç¹, Emine Merve Akdağ², Pınar Topcu Yılmaz¹

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

12 Mayıs 2019, Pazar

08.00 - 09.00 Serbest Bildiri Oturumu

Moderatörler: Dr. Erdal Yüzbaşıoğlu, Dr. Cem Mesci

SS-14

Otogreftli Pterijyum Cerrahisinde Farklı Sütür Materyalleri ve Yumuşak Kontakt Lens Kullanımının Nüks ve Hasta Konforuna Etkisi

Ayten Kocaman Bulut¹, Ahmet Karakurt¹, Murat Sinan Sarıcaoğlu¹, Dilay Özek¹, Mualla Şahin Hamurcu¹, Semra Koca²

SS-15

Femto-LASİK sonrası bandaj kontakt lens uygulamak gerekli midir?

Zeynep Duru, Hayrettin Çobanoğlu

SS-16

Pediyatrik Yaş Penetran Oküler Travma Sonuçları Ve Prognostik Faktörler

Hatice Selen Kanar, Ayşegül Penbe, Raziye Dönmez Gün

SS-17

Anoftalmik Soket Gözün Nazolakrimal Pompa Sistemine Olan Etkisi ve Sağlam Göz ile Karşılaştırılması

Ayşegül Mavi Yıldız¹, Selam Yekta Şendül²

SS-18

Sağlıklı Çocuklarda Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilen Nazolakrimal Kanalın Anatomik Parametreleri

Hasan Altınkaynak¹, Hasan Güneş²

SS-19

Transkanaliküler Lazer Ve Eksternal Dakriyosistorinostomi Yapılan Hastalarda Beş Yıllık Uzun Dönem Sonuçlar

Halil İbrahim Yener

SS-20

Travmatik kanaliküler laserasyonu olan olgularda anatomik ve fonksiyonel başarı sonuçlarının değerlendirilmesi

Gamze Öztürk Karabulut, Zehra Karaağaç Günaydın, Korhan Fazıl, Damla Leman Bektaşoğlu, Kübra Şerefoğlu Çabuk, Muhittin Taşkapılı

SS-21

Custom made eyeglasses frames produced by three-dimensional printing technology for the aphakic patients with dysmorphic face features for optical rehabilitation after congenital cataract surgery

Emre Altinkurt¹, Nihan Aksu Ceylan¹, İlker Vardarlı²

09.00 - 10.00 Panel 11: Nöro-Oftalmolojik Aciller

Moderatör: Dr. Gülhanım Hacıyakupoğlu

İskemik Optik Nöropati

Akut Kranial Sinir Felçleri

Papilla Ödemi

Toksik Optik Nöropati

Optik Nevrit

Dr. Gölge Acaroğlu

Dr. Sedef Kutluk

Dr. Şansal Gedik

Dr. Ceyhan Arıcı

Dr. Oya Tekeli

10.00 - 10.50 Yuvarlak Masa 1: Olgularla Erişkin Acillere Yaklaşım

Moderatör: Dr. Emrullah Taşındı

Korneal Apse

Orbital-Kranial Ven Trombozları

Akut Proptozis

Akut Oküler Yüzey Problemi

Akut Korneal Hidrops

Dr. Koray Gümüş

Dr. Bülent Yazıcı

Dr. Suat Hayri Uğurbaş

Dr. Tomris Şengör

Dr. R. Beril Küçümen

10.50 - 11.10 KAHVE ARASI ☕

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

12 Mayıs 2019, Pazar

11.10 - 12.00 Yuvarlak Masa 2: Olgularla Pediatrik Acillere Yaklaşım

Moderatör: *Dr. Nazan Bengüdeniz*

Tedavi Gerektiren ROP

Akut Pediatrik Dakriyosistit

Akut Pediatrik Konjonktivit

Konjenital Glokom

Akut Ön Üveit

Dr. Sema Arvas

Dr. Ferda Çiftçi

Dr. Nazan Bengüdeniz

Dr. Tekin Yaşar

Dr. Muhittin Taşkapılı

12.00 - 13.00 Serbest Bildiri Oturumu

Moderatörler: *Dr. O. Murat Uyar, Dr. Ali Sipahier*

SS-22

Eksfoliyasyon Sendromunun Skleral Fiksasyon ile Sekonder Göz İçi Lens İmplantasyonunda Kornea Parametreleri Üzerine Etkisi

Burcu Kemer Atik, Çiğdem Altan, Alper Ağca

SS-23

Wavefront Kılavuzlu Laser İn Situ Keratomileus (LASİK) ve Fotorefraktif Keratektomi (PRK) sonrası Yüksek Sıralı Aberasyonların Değerlendirilmesi

Esra Vural, Deniz Kılıç

SS-24

Fasiyal sinir paralizili hastalarda meibomian bez disfonksiyonu

Meryem Altın Ekin, Şeyda Karadeniz Uğurlu, Seher Sarıtepe İmre, Hazan Gül Kahraman

SS-25

Posterior Blefarit Olgularında Meibografi Bulguları ve Oküler Yüzey Parametreleri

Oya Dönmez, Yonca Aydın Akova

SS-26

Keratokonus Quasi-inflamatuar bir hastalık olabilir mi?

Erdinc Bozkurt¹, Turgay Uçak²

SS-27

Desme Membran Endotelyal Keratoplasti: Kliniğimizdeki İlk 50 Vakanın Sonuçları

Günsu Deniz Mirza, Refik Oltulu

SS-28

Keratokonusta korneal çapraz bağlama sonrasında gözyaşı amino asid analizi

Ayhan Sağlık¹, İsmail Koyuncu²

SS-29

Pellucid Marjinal Dejenerasyon topografik pattern ve parametreleri; Keratokonus ile ayırıcı tanısı

Yeşim Aslan Altay

13.00

Kapanış

Sözlü Bildiriler

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-01

Paklitaksel ile indüklenen rat retinal ve optik sinir sitotoksosite modelinde Farnesol'ün koruyucu etkisinin histopatolojik düzeyde gösterilmesi

Emine Çinici¹, Nilay Dilekmen², Zerrin Kutlu³, Büşra Dinçer⁴, Özkan Çinici⁵, Hilal Balta⁶, İlknur Çalık⁷

¹Atatürk Üniversitesi Tıp fakültesi Göz Hastalıkları AD, Erzurum

²Palandöken Devlet Hastanesi Göz Bölümü, Erzurum

³Atatürk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Biyokimya Bölümü, Erzurum

⁴Binali Yıldırım Üniversitesi, Farmakoloji Bölümü, Erzincan

⁵Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Dahiliye AD, Erzurum

⁶Atatürk Devlet Hastanesi Patoloji Bölümü, Aydın

⁷Fırat Üniversitesi Patoloji Bölümü, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Farnesol 15 karbonlu bir izoprenoid olup birçok aromatik bitkinin doğal bileşenidir. Sınırlı sayıda deneysel çalışma sonucunda Farnesol'ün anti-inflamatuar, anti-tümör ve antioksidan özellikleri bildirilmiştir. Çalışmamızda, Paklitaksel (PTX) ile indüklenen deneysel rat retinal ve optik sinir sitotoksosite modelinde Farnesol'ün olası koruyucu etkisinin histopatolojik düzeyde incelenmesi amaçlanmıştır

YÖNTEM: Çalışmamızda 24 adet erkek Wistar-Albino rat (250-400g) randomize olarak 8'er rat içeren 3 gruba ayrıldı. Grup-1'e (kontrol) 0.5 ml/200 g serum fizyolojik; Grup-2'ye 5mg/kg PTX intraperitoneal (i.p.) olarak 4 hafta boyunca haftada bir uygulandı. Grup-3'e 25mg/kg Farnesol; 30 dakika sonrasında 5mg/kg PTX i.p. olarak 4 hafta boyunca haftada bir uygulandı. 4 haftalık deneysel periyot sonunda hematoxylen-eosin (H&E) ile boyanan retina ve optik sinir kesitleri 2 ayrı patolog tarafından ışık mikroskobu ile incelenerek dijital kamera ile fotoğraflandı

BULGULAR: Grup-1'deki (kontrol) tüm ratlarda retina normal histomorfolojik görünümdeydi. Grup 2'deki tüm ratlarda dış nükleer tabakada rozet benzeri yapılar, retinal vaskülarite artışı ve ganglion hücre sayısında azalma izlendi. Grup-3'teki (PTX+Farnesol) tüm ratlarda dış nükleer tabakadaki rozet benzeri yapılar ve retinal vaskülarite artışının Grup-2'ye (PTX) göre önemli ölçüde azaldığı, ganglion hücre tabakasının ise normal olduğu izlendi. Grup 1'deki (-kontrol) tüm ratlarda optik sinir normal histomorfolojik görünümdeydi. Grup-2'deki (PTX) tüm ratlarda optik sinir kesitlerinde belirgin düzeyde vakuolizasyon, astrosit sayısında azalma ve tek hücre nekrozu izlendi. Grup-3'te (PTX+Farnesol) vakuolizasyonun Grup-2'ye (PTX) göre önemli ölçüde az olduğu; astrosit ve oligodentrosit sayılarının ise normal olduğu izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Farnesol, PTX'in retina ve optik sinir düzeyinde neden olduğu sitotoksosite üzerinde koruyucu etki göstermiştir

Anahtar Kelimeler: Paklitaksel, farnesol, sitotoksosite

S-02

Zon 1 Prematüre Retinopatisi Olgularında İntravitreal Bevacizumab Tedavisi: Fundus Floresein Anjiyografi Bulgularıyla Uzun Dönem Sonuçlarımız

Gökhan Çelik¹, Murat Günay²

¹Sağlık Bakanlığı Üniversitesi Zeynep Kamil Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Fatih Devlet Hastanesi, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ: Üçüncü basamak bir merkezde Zon 1 prematüre retinopatisi (ROP) nedeni ile tedavi edilen olguların ortalama 49 aylık takip sonunda, fundus floresein anjiyografi (FFA) bulgularını da kapsayan klinik karakteristiklerini değerlendirmek.

YÖNTEM: Zon 1 ROP nedeni ile tedavi edilen 35 olgudan dosya bilgileri tam olan 28'i çalışmaya dahil edildi. Primer tedavi olarak intravitreal bevacizumab (IVB) uygulanmıştı. Olgulara ait cinsiyet, doğum haftası (DH), doğum ağırlığı (DA), tedavi haftası, IVB sonrası rezolüsyon zamanı, IVB sonrası reaktivasyon zamanı, ek IVB tedavi zamanı, eğer yapıldı ise ek lazer tedavisi zamanı, FFA ve otorefraktometre bulguları (sferik eküvalan, SE) kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmada 13 kız (%46,4), 15 erkek (%53,6) olgu mevcuttu. Ortalama DH ve DA değerleri sırası ile 27,03±2,87 hafta ve 973,82±455,66 gr idi. takip süresi ort 49±26,6 ay idi. Retina vaskülarizasyonunun henüz makulaya ulaşmadığı 4 olgu Zon 1 posterior olarak sınıflandırıldı. İlk IVB tedavisi ort 33,6±2,11 postmenstrüel hafta

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

(PMH)' da uygulanmıştı. Tedavi sonrası ort $35,4 \pm 2,65$ PMH'da olgularda rezolüsyon sağlanmıştı. 7 olguya (%25) hastalık reaktivasyonu nedeni ile ort $41,58 \pm 5,55$ PMH'da ikinci doz IVB uygulandı. Bu 7 olgudan 4'ünde (%14,3) reaktivasyon nedeni ile 3. doz IVB tedavisi ort $52,25 \pm 6,2$ PMH'da uygulanmıştı. 5 olguda ort $59,6 \pm 4,82$ PMH'da lazer tedavisi gereksinimi olmuştu. Bu olguların FFA'sında perifer retinada vasküler yapılardan sızıntı gözlenmişti. Takip sonunda hiçbir olguda anatomik açıdan olumsuz bulguya rastlanmadı. Retinada dekolman veya traksiyon bulgusu yoktu. Son kontrollerde ort SE değeri $-1,71 \pm 4,46$ D idi. 15 olguda (%53,5) myopi, 5 olguda (%17,8) yüksek myopi (5D üzeri), 5 olguda (%17,8) anizometri ve 8 olguda da (%28,5) şaşılık mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Zon 1 ROP olgularında IVB tedavisi anatomik açıdan olumlu sonuçlar vermektedir ve uzun dönem takip gereklidir. Bu çocuklarda refraksiyon bozuklukları ve şaşılık görülebilmektedir. FFA takiplerde reaktivasyon açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Zon 1 ROP, Fundus Florescein Anjiyografi, Reaktivasyon

S-03

ICAM1 geni rs13306430 polimorfizminin diyabetik retinopati ile ilişkisi

Mehmet Coşkun¹, Emre Taşkın²

¹Karabük Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Karabük

²Karabük Üniversitesi Tıbbi Genetik Bilim Dalı, Karabük

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada, Türkiye popülasyonuna ait bir alt popülasyonda ICAM1 geni rs13306430 polimorfizminin sıklığı, diyabetlilerde retinopati şiddeti ile ilişkisi incelenmiştir. Diyabetik Retinopati (DR) ile ICAM1 geni rs13306430 polimorfizmi arasındaki olası ilişkiyi Türkiye'ye ait bir popülasyonda inceleyen ilk çalışmalardan olması yönüyle yapılmaya hedeflenmiştir.

YÖNTEM:Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi göz polikliniğine başvuran proliferatif DR'si olan 47 hasta, non proliferatif DR'si olan 106 hasta ve retinopatisi olmayan 80 diyabetli hasta dahil edildi. Hastalardan etik kurul onayı alınarak 3'er ml venöz kan EDTA'lı tüplere alınarak Vivantis GF-1 DNA kiti ile DNA eldesi yapıldı. Elde edilen DNA'lardan PCR-RFLP yöntemiyle polimorfizm taraması yapıldı. Polimorfizm taramasından elde edilen genotip ve alel frekansları gruplar arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:HbA1c seviyesinin hem nonproliferatif DR hem de proliferatif DR gruplarında retinopati olmayan gruba göre anlamlı derecede yüksek olduğu görüldü ($p=0.007$). Diğer biyokimyasal parametreler yönünden gruplar arasında fark olmadığı görüldü ($p>0.05$). Retinopatisi olan hastalarda (hem proliferatif hem non proliferatif grupta) ICAM1 geni rs13306430 polimorfizmine ait genotip ve alel frekanslarının retinopatisi olmayan grup ile farklı olmadığı görüldü ($p>0.05$). Regresyon analizi incelenmesinde CC genotipine sahip bireylerin retinopatisi olmayan gruba göre non proliferatif DR grubuna girme olasılıklarının anlamlı derecede yüksek olduğu görüldü ($p=0.032$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:ICAM1 geni rs13306430 polimorfizmine ait genotip ve alel frekanslarında fark olmaması bu polimorfizmle DR hastalığının çalışılan popülasyonda ilişkisi olmadığını göstermektedir. Ancak regresyon analizi incelenmesinde CC genotipinin, retinopatisi olmayan hastalar ile karşılaştırıldığında non proliferatif DR grubuna girme ihtimalini anlamlı derecede yükselttiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik retinopati, ICAM1, rs13306430.

S-04

Diyabetik maküla ödemi nedeniyle göz içi enjeksiyonu yapılan hastalarda enjeksiyon sayısı ve cinsiyete göre yaşam kalitesinin değerlendirilmesi

Adem Soydan¹, Esmâ Akpınar Aslan², Sait Alim³

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bolu

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ruh sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Tokat

³Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Tokat

GİRİŞ VE AMAÇ:Diyabetik maküla ödemi (DMÖ) nedeniyle göz içi enjeksiyon yapılan hastalarda enjeksiyon sayısı ve cinsiyet ile hastaların yaşam kaliteleri arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Çalışmaya kesitsel olarak yaş ortalaması 63.99 ± 10.45 olan DMÖ'ye bağlı enjeksiyon yapılması kararı alınan

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

100 hasta (64 kadın, 36 erkek) dahil edildi. Hastalar 4 gruba ayrıldı: Grup 1: Daha önce hiç enjeksiyon yapılmayan hastalar, Grup 2: 1-3 enjeksiyon yapılanlar, Grup 3: 4-10 enjeksiyon yapılanlar, Grup 4: 11 ve üzeri enjeksiyon yapılanlar. Cinsiyete göre ise erkek ve kadın olmak üzere iki grupta değerlendirildi. Hastalara yaşam kalitesi ölçeği (YKÖ) uygulandı. YKÖ fiziksel fonksiyon, fiziksel rol güçlüğü, duygusal rol güçlüğü, enerji, ruhsal iyilik hali, sosyal fonksiyon, vücut ağrısı ve genel sağlık algısı alt ölçeklerinden oluşmaktadır. Her bir alt ölçek 0-100 arasında puanlanmakta ve yüksek değerler yaşam kalitesinin yüksek olduğunu göstermektedir.

BULGULAR: Yaşam kalitesi parametrelerinde gruplar arasında anlamlı fark yoktu. Fiziksel rol güçlüğü, duygusal güçlük ve ruhsal iyilik hali en düşük grup 2'de saptanırken diğer parametreler en düşük grup 4'te bulundu. Cinsiyete göre ise tüm parametreler kadınlarda düşük bulundu (Tablo 1). Enjeksiyon sayısına göre gruplamada istatistiksel olarak anlamlı bulunan tek parametre beklenen/hissedilen ağrı şiddeti idi (Tablo 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Hastalarda genel sağlık algı puanının 1-3 enjeksiyon yapılan hastalarda en yüksek bulunması yüklem dozları yapılan hastalardaki hızlı görme artışının genel sağlık algısına olumlu etkisi olduğunu düşündürmektedir. Kadınlarda ağrı şiddetinin anlamlı yüksek olması ağrı eşliğinin daha düşük olduğunu, yaşam kalitesi parametrelerinin anlamlı düşük olması ise göz içine yapılan enjeksiyonların kadınları fiziksel ve ruhsal olarak daha fazla etkilediğini göstermektedir. Sonuç olarak diyabetik hastalarda diyabetin kontrolsüz seyretmesi sonucu yaşam kalitesinin düştüğü ve kadınların bundan daha fazla etkilendiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: diyabetik maküla ödemi, göz içi enjeksiyon, yaşam kalitesi ölçeği

S-05

Macula-off Regmatojen retina dekolmanı ameliyatı geçiren hastalarda silikon yağı ve gaz tamponadının makula kalınlığı ve subfoveal koroid kalınlığı üzerine etkilerinin değerlendirilmesi

Buğra Karasu

Beyoğlu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Retina Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Macula-off regmatojen retina dekolmanı (RRD) ameliyatı uygulanan gözlerde silikon yağı (SiO) ve gaz tamponadının makula kalınlığı ve subfoveal koroid kalınlığı (SFCT) üzerindeki etkilerini değerlendirmek.

YÖNTEM: Bu kesitsel, retrospektif çalışmada, RRD tedavisi için Silikon yağı tamponadı alan 42 hastanın 42 gözü ve RRD tedavisi için gaz tamponadı alan 44 hastanın 44 gözü ve 62 hastanın 62 sağlıklı gözü kontrol grubu olarak alındı. Makula kalınlığı ve SFCT tarandı ve tüm gruplarda diyabetik retinopati çalışması (ETDRS) alt alanının erken tedavisine göre spektral alan optik koherens tomografi (SD-OCT) kullanılarak analiz edildi.

BULGULAR: SiO grubunda tüm kadrantlarda ve hatta SiO alındıktan 6 ay sonra makula kalınlığının azaldığı gözlemlendi. Makula kalınlığı temporal ($p = 0.006$) ve superior ($p = 0.003$) kadrantlardaki düşüş SiO grubunda istatistiksel olarak anlamlıydı. Gaz tamponadı olan gözlerde Makula kalınlığında istatistiksel olarak anlamlı bir azalma yoktu ve görme keskinliği SiO grubundan daha iyiydi, ancak bu istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p = 0.72$). SFCT değerleri açısından kontrol grubu olan her iki grupta da istatistiksel olarak anlamlı bir değişiklik gözlenmedi ($p = 0.56$ ve $p = 0.66$). En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (BCVA) SiO alımından 6 ay sonra arttı ve her iki gruptaki artış preoperatif değerlere göre istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.001$). SiO grubunda preop ve postop vizyon sırasıyla 1.82 ± 0.33 logMAR ve 0.93 ± 0.48 logMAR idi ($p < 0.001$). Gaz tamponadı grubunda preop ve postop vizyonları sırasıyla 1.81 ± 0.27 logMAR ve 0.90 ± 0.50 logMAR idi ($p < 0.001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: SiO tamponadı, retinal kalınlığın azalması üzerinde önemli bir etkiye sahipti ve tüm kadrantlarda makula kalınlığında bir azalma, gaz grubuna kıyasla zayıf görme keskinliği sonuçları ile bir korelasyon gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Silikon yağı tamponadı, gaz endotamponadı, regmatojen retina dekolmanı, makula kalınlığı, subfoveal koroid kalınlığı

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-06

Pediyatrik regmatojen retina dekolmanının tedavisinde skleral çökertme ile kombine vitrektomi ve primer pars plana vitrektomi tekniklerinin karşılaştırılması

Funda Ebru Aksoy

İstanbul Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:AMAÇ: Pediyatrik regmatojen retina dekolmanlarının (RRD) primer onarımında skleral çökertme (SÇ) ile kombine pars plana vitrektomi (PPV) ile tek başına PPV tekniklerini karşılaştırmak

YÖNTEM:Retrospektif, girişimsel, karşılaştırmalı çalışmamızda Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesine regmatojen retina dekolmanı tedavisi için başvuran ve cerrahi olarak primer PPV veya PPV ile kombine SÇ yapılan 60 hastanın 68 gözü çalışma kapsamına alındı. İki cerrahi stratejinin etkinliğini karşılaştırmak ve proliferatif vitreoretinopati (PVR) risk faktörlerini değerlendirmek için tek değişkenli ve çok değişkenli analizler kullanılmıştır.

BULGULAR:Yaş ortalaması kombine grupta 10 ± 2.0 , yalnız PPV grubunda 13 ± 6.6 idi. Tek cerrahi ile anatomik başarı (TCAB), PPV grubu (40 gözün 34'ü, % 85) ve PPV ile kombine SÇ'nin (28 gözünün 25'i, % 89.2) benzerdi ($P = 0.88$). Nihai anatomik başarı kombine grupta % 94 iken yalnız PPV grubunda % 90 idi. Fakik gözler ve inferior kadran dekolmanlarında ise kombine cerrahi grubunda tek cerrahi ile başarı daha yüksekti. PVR oluşum oranları arasında fark yoktu (PPV% 14 ile PPV% 12, $P = 0.70$). Son görme keskinliği PPV grubunda 0.38, PPV grubunda SB'de 0.36 idi ($P = 0.62$). Postoperatif ön kamara fibrin görülmesi ve PVR oluşumu ile yüksek derecede korele idi (PVR% 13'e karşılık PVR% 0.7, $P = 0.003$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Primer RRD'lerin onarımı için SÇ ile kombine PPV ile yalnız PPV karşılaştırıldığında benzer etkinlikte bulunmuştur. Fakik gözlerde ve inferior kadran dekolmanlarında PPV ye ilave olarak SÇ eklenmesi tek cerrahi ile başarı ihtimalini arttırabilir.

Anahtar Kelimeler: pediyatrik retina dekolmanı, pars plana vitrektomi, skleral çökertme

S-07

Primer Regmatojen Retina Dekolmanı ile komplike Koroid Dekolmanı Olan Hastalarda Vitrektominin Anatomik Sonuçları ve Prognostik Faktörleri

Şehnaz Özçalışkan¹, Özgür Artunay¹, Sevcan Balcı², Nursal Melda Yenerel²

¹T.C. Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²T.C. Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroid dekolmanı ile komplike regmatojen retina dekolmanı (KDKRRD) olan hastaların tedavisi için uygulanan vitrektominin anatomik sonuçları ile preoperatif değişkenleri arasındaki ilişkileri değerlendirmek.

YÖNTEM:Tek göze vitrektomi yapılan KDKRRD'li 50 hasta çalışma kapsamına dahil edildi. Preoperatif değişkenler ve postoperatif anatomik başarı değerlendirildi.

BULGULAR:Retinanın yatışma oranı ameliyat sonrası 72%, ve nihai anatomik başarı oranı 90% olarak bulundu. İkili lojistik regresyon analizi, primer vitrektomi sonrası retina yatışma oranının ileri yaşla (odds ratio = 1.03, $p = 0.02$), preoperatif düşük evre proliferatif vitreoretinopatiyle (PVR) (odds ratio = 0.31, $p = 0.04$;) ve intravitreal steroid uygulaması ile (odds ratio = 4.60, $p = 0.02$) anlamlı olarak ilişkili olduğunu belirledi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Vitrektomi, KDKRRD için iyi bir cerrahi seçenektir. İleri yaş, düşük evre preoperatif PVR ve perioperatif intravitreal triamsinolon asetonid enjeksiyonları, tek operasyonla primer anatomik başarı oranlarını arttırabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: koroid dekolmanı, pars plana vitrektomi, retina dekolmanı

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-08

Trabekülektomi sonrası koroid dekolmanı gelişen olguların klinik özellikleri ve bir yıllık takip sonuçları

Nilgün Özkan Aksoy, Kadriye Demir Boncukçu, Burçin Çakır

S.B. Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği ABD, SAKARYA

GİRİŞ VE AMAÇ:Trabekülektomi sonrası koroid dekolmanı (KD) gelişen ve gelişmeyen olguların demografik, klinik özelliklerinin karşılaştırılması ve 1 yıllık takip sonuçlarının değerlendirilmesi

YÖNTEM:Trabekülektomi olan olguların dosyaları retrospektif tarandı. Ameliyat sonrası KD izlenen hastalar Grup 1, izlenmeyenler Grup 2 olarak sınıflandırıldı. Yaş, cinsiyet, glokom tipi, cerrahi öncesi-sonrası 0,1,3,6. ay ve 1.yıl göz içi basıncı (GİB), glokom tanı süresi, glokom ilacı molekül sayısı, ek sistemik hastalıklar açısından değerlendirilerek KD gelişimindeki risk faktörleri analiz edildi.1.yıl sonunda gruplar arasında GİB tekrarlayan ölçümlerde ANOVA testi ile analiz edildi.

BULGULAR:Trabekülektomi cerrahisi geçiren, yaş ortalaması $68,1 \pm 12,7$ olan, 22(%43,1) kadın, 29(%56,9) erkek 51 hasta dosyası incelendi.Cerrahiden $7,2 \pm 3,2$ (2-13) gün sonra 14(%27,5) olguda KD izlendi(Grup 1). Bu hastaların yaş ortalaması $66,2 \pm 18,2$ ve 6'ı kadın 8'i erkek ve 8'i primer açık açılı, 3'ü pseudoeksfoliatif ve 3 hastada sekonder glokom sebebiyle ameliyat edilmişti. Cerrahi öncesi GİB grup 1'de $23,7 \pm 9$ mmHg, Grup 2'de ise $24,8 \pm 7,9$ mmHg, cerrahi sonrası 1. yılda ise sırasıyla $10,5 \pm 5,5$ ve $14,3 \pm 4,4$ idi.Glokom tanı süresi gruplar için sırasıyla $3,5 \pm 2,9$ yıl, $4 \pm 5,2$ yıldır.Cerrahi öncesi ilaç molekül sayısı grup 1 için $3,9 \pm 0,7$, grup 2 için ise $4 \pm 0,3$ idi.Ek sistemik hastalıklar grup 1'de sadece 4 hastada izlendi. Trabekülektomi sonrası KD gelişimi açısından yaş ($p=0,526$), cinsiyet ($p=0,980$), glokom tipi ($p=0,432$), cerrahi öncesi ve sonrası 1. yıl GİB (sırasıyla $p=0,652$, $0,621$), tanı süresi ($p=0,746$), ilaç molekül sayısı ($p=0,324$), ek sistemik hastalıklar ($p=0,262$) açısından istatistiksel olarak fark bulunmadı. Birinci yıl sonunda tekrarlayan ölçümlerde ANOVA testi ile GİB arasında cerrahi öncesi ve sonrasında fark vardı($p=0,000$) ancak gruplar arasında fark tespit edilmedi($p=0,904$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:KD gelişen olguların demografik ve klinik özellikleri KD gelişmeyen olgulardan farklı değildi ve 1 yıl sonunda iki grup için GİB benzer bulundu.

Anahtar Kelimeler: Göz içi basıncı, Koroid Dekolmanı, Trabekülektomi

S-09

Psödoeksfoliasyon Sendromunun Retina ve Optik Disk Damar Dansitesi Üzerine Etkisi: OKT Anjiyografi Çalışması

Turgay Uçak

Erzincan Üniversitesi Mengücek Gazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, glokomu bulunmayan psödoeksfoliasyon sendromu (PES) olan kişilerde retina ve optik disk damar dansitesi üzerindeki değişiklikleri değerlendirip kontrol grubuna göre farklılıkları tespit etmektir.

YÖNTEM:PES bulunan 56 hastanın 56 gözü ve 46 sağlıklı bireyin 46 gözü çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalarda tam oftalmolojik muayene, optik koherens tomografi (OKT) ile makula kalınlığı, retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve OKT anjiyografi ile foveal avasküler zon (FAZ), retina ve optik disk damar dansitesi ölçümleri yapıldı. Peripapiller bölge tüm katlar ve radial peripapiller kapiller plexus (RPCP) olarak iki bölümde değerlendirildi. İki grup karşılaştırması student-t testi ile yapıldı, $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi.

BULGULAR:PES ve kontrol grubunda yaş ortalaması sırasıyla $64,17 \pm 6,36$; $63,58 \pm 5,31$ idi ($p > 0,05$). Gruplar arasında cinsiyet, EİDGK ve GİB değerleri açısından istatistiksel olarak fark saptanmadı ($p > 0,05$). FAZ değerleri (mm²) PES grubunda $0,31 \pm 0,09$ kontrol grubunda $0,38 \pm 0,15$ idi. FAZ alanı kontrol grubunda PES grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0,05$).

Yüzeyel retina damar dansitesi (%) PES grubunda $35,94 \pm 0,38$; kontrol grubunda ise $33,29 \pm 0,48$ idi. Derin retina damar dansitesi (%) PES grubunda $48,37 \pm 0,45$; kontrol grubunda ise $38,23 \pm 0,55$ idi. Yüzeyel retina damar dansitesi PES grubunda anlamlı yüksek bulunurken ($p < 0,05$), derin retina damar dansitesi açısından anlamlı fark saptanmadı.

Peripapiller damar dansitesi ortalaması PES grubunda $49,53 \pm 3,91$, kontrol grubunda $52,50 \pm 2,27$, RPCP ortalaması PES grubunda $48,31 \pm 6,63$, kontrol grubunda $53,11 \pm 3,05$ idi. RPCP ve ortalama peripapiller damar dansitesi PES grubunda anlamlı olarak düşük saptandı ($p < 0,05$).

İki grup arasında makula kalınlığı ve RSLT açısından anlamlı fark izlenmedi ($p > 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda OKTA ölçümlerinde FAZ alanı ve yüzeyel retina damar dansitesi PES grubunda anlamlı yüksek bulunurken, peripapiller damar dansite ölçümleri PES grubunda anlamlı olarak düşük bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: optik koherens tomografi anjiyografi, psödoeksfoliasyon sendromu, retina damar dansitesi

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-10

Behçet Hastalığı Birlikteliği Olan Üveitlerin Uzun Süreli Takiplerinde Görsel Sonuçlar

Selim Bölükbaşı¹, Yılmaz Özyazgan²

¹Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Retina Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ:İlk başvuru tarihleri 1977-1987 ve 2000-2010 yılları arasında olan hastaların vizüel prognozlarını kıyaslayarak buna etki eden faktörleri irdelemeyi amaçladık.

YÖNTEM:48'i kadın 152'si erkek toplam 200 hastanın 382 gözü çalışmaya dahil edildi. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Uvea-Behçet polikliniğine ilk başvuru tarihleri 1977-1987 yılları arasında olan hastalar Grup1, 2000-2010 tarihleri arasında olan hastalar ise Grup 2 olarak sınıflandırıldı. Grup 1'de 100 hastanın 194 gözü, Grup 2'de 100 hastanın 188 gözü bulunuyordu. Her hastanın yaşı, cinsiyeti, görme keskinliği, göz tutulumunun tek veya çift taraflı oluşu, geçirdiği atak sayısı ve atakların aralıkları, oküler bulgular ve komplikasyonları, kullandıkları anti-inflamatuvar ve immunsupresif ilaç tedavileri ayrıca izlem başlangıcı ve sonundaki hasarın derecelendirilmesi not edilerek değerlendirildi.

BULGULAR:Hastaların %76'sı erkek, % 24'ü kadındı. Hastaların üveitle ilk başvuru yaş ortalaması 29'du. Oküler tutulum %9 tek taraflı, % 91 çift taraflıydı. Grup 1'de ortalama atak sayısı 4.21 iken Grup 2'de 3.25'di. Sistemik steroid kullanımı Grup 1'de %41 iken Grup 2'de %69 (p<0.001), azatioprin Grup 1'de %34 iken Grup 2'de %90 (p<0.001), siklosporin kullanımı Grup 1'de %11 iken Grup 2'de %78 (p<0.001) idi. Kaplan-Meier survival analiz yöntemiyle iki grup kıyaslandığında Grup 1'deki hastaların %64.50'sinde görme keskinliği kritik görme derecesi olan 0.1'in altına düşerken Grup 2'de bu oran %48.81'di (p<0.001). Ortalama takip sonu evresi 1. Grupta 3.24, 2. Grupta 2.47'di (p<0.001). Ortalama takip sonu görme keskinlikleri ise 1. Grupta 0.41, 2. Grupta ise 0.65 idi (p<0.001).

TARTIŞMA VE SONUÇ:2000'li yıllarda Behçet hastalığına bağlı üveitlerin vizüel prognozu; oküler atakların daha sıkı takibi, ciddi posterior üveiti olan hastalara azatioprin, siklosporin gibi immunsupresanların yerinde ve zamanında kullanımı ve seçilmiş olgulara da uygulanan yeni tedavi ajanlarının etkisiyle 1980'li yıllara göre daha iyi olup, göz dokularındaki hasar da daha az seviyededir.

Anahtar Kelimeler: behçet hastalığı, üveit, oküler atak

S-11

Sempatik Oftalmi Tanılı Hastalarda Klinik Özellikler ve İmmunsupresif Tedavi Sonuçlarımız

Gamze Uçan Gündüz, Özgür Yalçınbayır

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Sempatik oftalmi tanısıyla kliniğimizde takip edilen hastaların klinik özelliklerini ve immunsupresif tedavi sonuçlarını sunmak.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmaya Kasım 2009 – Kasım 2018 tarihleri arasında polikliniğimizde sempatik oftalmi tanısıyla takip edilen 10 hastanın 10 gözü dahil edildi. Olguların demografik özellikleri, başlangıç ve takip süresi sonundaki görme keskinlikleri (GK), eksitan ve sempatize gözün muayene bulguları, ilk travma/cerrahi ile sempatik oftalmi ortaya çıkana kadar geçen süre ile tedavide kullanılan ilaçlar kaydedildi. Hastaların takip süresi boyunca geçirdikleri nöksler, komplikasyonlar ve diğer cerrahiler kaydedildi.

BULGULAR:Hastaların 6'sı (%60) erkek olup ortalama yaş 41,9 ± 11,4 (min-max = 19-55) yılı. Eksitan gözlerin dördünde protez mevcuttu. Üç gözde travma, iki gözde cerrahi öyküsü vardı. Bir hasta ise küçüklükten beri bir gözünün görmediğini, neden olduğunu bilmediğini belirtmişti. Ortalama takip süresi 43,8 (4 – 108) aydı. Başvuru anındaki ortalama GK 0,59 ± 0,42 LogMAR düzeyinde iken takip süresi sonundaki GK 0,79 ± 0,92 LogMAR düzeyindeydi. Tüm hastalara akut dönemde sistemik steroid tedavisi başlandı. Altı hastada azatioprin, mikofenolat mofetil ya da azatioprin ve siklosporin kombinasyonu ile hastalık kontrol altına alındı. İnflamasyonun kontrol altına alınmadığı dört hastada (%40) ise anti-TNF ilaçlar (3 hastada infliksimab ve 1 hastada adalimumab) başlandı. İki hastada ise ek inflamasyon kontrolü için intravitreal deksametazon implant enjeksiyonu yapıldı. Takip süresince göziçi basıncı yüksekliği nedeniyle iki hastaya antiglokomatöz damla başlandı. Dirençli glokomu olan iki hastaya ise cerrahi uygulandı.

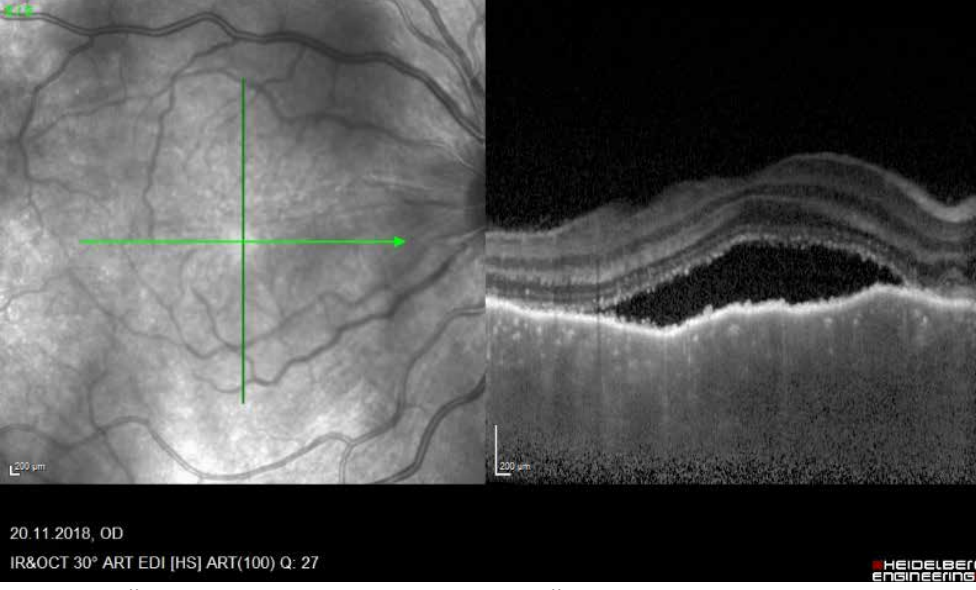
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sempatik oftalmi nadir olarak görülen ve tanıda gecikme olması durumunda körlüğe yol açabilen bir hastalıktır. Erken tanı ve güçlü inflamasyon kontrolü ile mevcut görme korunabilir, hatta görme artışı elde edilebilir. İnflamasyon kontrolü için dirençli olgularda biyolojik ajanların uzun süreli kullanımı gerekebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: biyolojik ajanlar, immunsupresyon, sempatik oftalmi

42. Bahar Sempozyumu

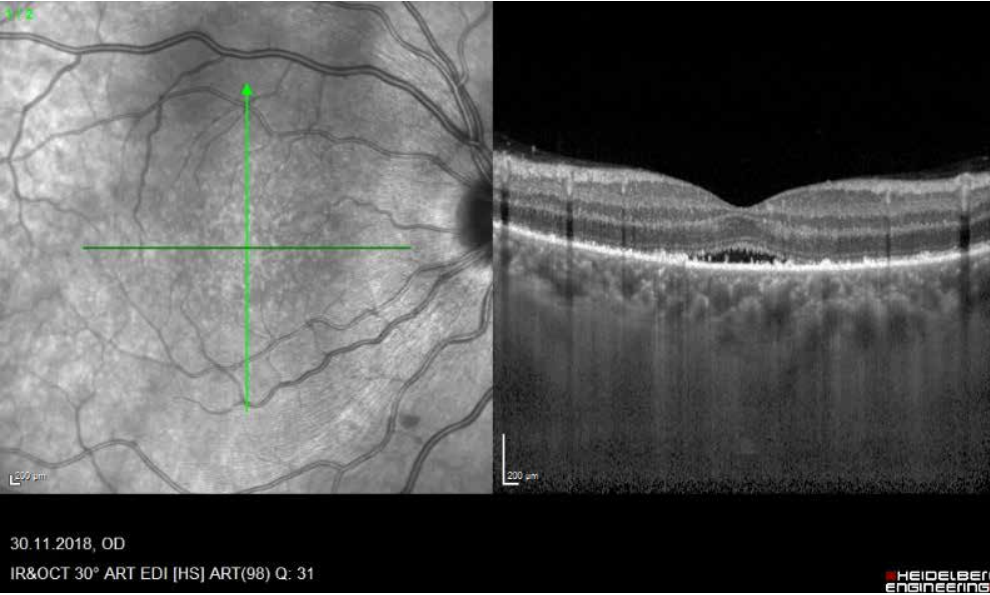
10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Resim 1

Sol gözü doğuştan beri az gören (ftizis bulbi) ve sağ gözde bir haftadır bulanık görme şikayeti olan 50 yaşındaki erkek hastanın başvuru anındaki EDI-OCT kesiti. Koroid kalınlığının ileri derecede artmış olduğu ve makulada seröz dekolman olduğu görülüyor.

Resim 2

Aynı hastanın 3 gün pulse steroid ve takiben 1 mg/kg steroid ile azatioprin tedavisi alırken 10. gündeki kontrol EDI-OCT kesiti. Koroid kalınlığının ve seröz dekolmanın azalmış olduğu görülüyor.

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-12

Parsiyel akomodatif, uzak/yakın dissosiasyonlu ve geniş açılı ezotroplarda iç rektus geriletmesine ek uygulanan köprü Faden operasyonunun etkinliği

Ceren Gürez

SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:İç rektus geriletmesi ile beraber uygulanan 'Köprü Faden' ameliyatının etkinliğinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Hastanemiz şaşılık biriminde takip ve tedavisi yapılan parsiyel akomodatif, konverjans fazlalığı bulunan ezotroplara ve geniş açılı ezotroplara tanılar almış hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Ocak 2013- Ocak 2017 tarihleri arasında iç rektus (İR) geriletmesi ile birlikte köprü faden operasyonu uygulanan ve en az 1 yıl boyunca takip edilmiş 101 hastaya ait sonuçlar değerlendirildi. Hastaların ameliyat öncesi ve sonrası uzak ve yakın kayma miktarları incelendi.

BÜLGÜLER:Hastaların 63'ü kadın(%62.4), 38'i erkek(%37.6) idi. Yaş ortalaması 12.09 (2-35 yaş) idi. Hastalara kayma açısına göre 3.5 ile 5.5 mm arasında değişen oranda iç rektus geriletmesi(ortalama 4.09 ± 0.45 mm) ile birlikte Köprü Faden ameliyatı uygulandı. Ameliyat öncesi yakın kayma ortalaması 35.27 ± 11.09 prizma diyoptri(PD), uzak kayma ortalaması $29,45 \pm 11.40$ PD iken; ameliyat sonrası yakın kayma ortalaması 5.1 ± 8.42 PD, uzak kayma ortalaması 2.4 ± 6.64 olarak bulundu. Ameliyat öncesi yakın ve uzak kayma miktarı ile ameliyat sonrası 1. ay, 6. ay ve 1. yıl ölçümleri arasındaki fark anlamlı bulundu ($p < 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Köprü faden operasyonu endikasyona uygun olarak iç rektus geriletmesi ile birlikte etkili olarak değerlendirilmiş ve sonuçların 1 yıllık takipler sırasında sabit kaldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: köprü faden, ezotroplara, iç rektus geriletme

S-13

Bipolar bozukluk hastalarında optik koherens tomografi anjiyografi bulgularının değerlendirilmesi

Meltem Kılıç¹, Emine Merve Akdağ², Pınar Topcu Yılmaz¹

¹Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Son yıllarda bipolar bozukluk hastalarında mikrovasküler bozuklukların varlığı ve hastalığın patofizyolojisindeki muhtemel rolüne dair kanıtlar giderek artmaktadır. Bu çalışmada bipolar bozukluk hastalarında optik koherens tomografi anjiyografi (OKT-A) ile maküla ve optik sinir başındaki mikrovasküler yapıların değerlendirilmesi ve sağlıklı bireylerle karşılaştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Çalışmaya, Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri bölümünde takip edilem 35 bipolar bozukluk hastası ve 40 sağlıklı birey dahil edildi. Tüm hastalarda maküladaki mikrovasküler damarlanma 6×6 mm OKT-A (Optovue, Inc., Fremont, CA) ile optik sinir bölgesindeki mikrovasküler yapılanma ise 4.5×4.5 mm OKT-A ile değerlendirildi. Elde edilen bulgular iki grup arasında karşılaştırıldı. Hastalık süresi, atak sayısı ve OKT-A bulguları arasındaki korelasyon değerlendirildi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

BÜLGÜLER:Maküler OKT-A bulguları incelendiğinde, yüzeysel kapiller pleksusta foveal damar yoğunluğunun bipolar bozukluk nedeniyle takip edilen hastalarda ($17,5 \pm 5,4$) kontrol grubuna ($21,7 \pm 7,0$) göre anlamlı oranda daha düşük olduğu saptandı ($p = 0,004$). Foveal avasküler zon genişliği ($0,29 \pm 0,08$ vs $0,24 \pm 0,10 \mu$), perimetri ($2,06 \pm 0,3$ vs $1,85 \pm 0,4$) ve akım olmayan alan genişliği ($0,55 \pm 0,11$ vs $0,48 \pm 0,15$) ise bipolar bozukluk hastalarında kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı oranda daha yüksekti ($p = 0,02$, $p = 0,015$, $p = 0,013$). Gruplar arasında optik sinir OKT-A bulguları açısından anlamlı bir fark izlenmedi. Hastalık süresi ve atak sayısı ile OKT-A bulguları arasında anlamlı bir korelasyon saptanamadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda bipolar bozukluk hastalarında yüzeysel kapiller pleksus foveal damar yoğunluğunun azaldığı; foveal avasküler zon ve akım olmayan alan genişliğinin ise arttığı gösterilmiştir. OKT-A ile saptanan bu değişiklikler bipolar bozuklukta daha önce bildirilmiş olan mikrovasküler disfonksiyon ve retinal nörodejeneratif değişikliklerle ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bipolar bozukluk, optik koherens tomografi anjiyografi, retinal damar yoğunluğu

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-14

Otogreftli Pterijyum Cerrahisinde Farklı Sütür Materyalleri ve Yumuşak Kontakt Lens Kullanımının Nüks ve Hasta Konforuna Etkisi

Ayten Kocaman Bulut¹, Ahmet Karakurt¹, Murat Sinan Sarıcaoğlu¹, Dilay Özek¹, Mualla Şahin Hamurcu¹, Semra Koca²

¹Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Denizli Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Pterijyum cerrahisi sonrası nüks oranının yüksek oluşu ve ameliyat sonrası hasta konforunu artırma çabası hekimleri farklı cerrahi teknikler aramaya itmiştir. Bu çalışmada otogreftli pterijyum cerrahisi uygulanan hastalarda,10/0 nylon sütür kullanımına karşın 8/0 vicryl sütür kullanımı ile eş zamanlı kontakt lens uygulamasının, nüks ve hasta konforuna etkisi incelemek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Primer pterijyum tanısı ile cerrahi endikasyonu alan 58 olgunun birinci gruptaki 29'una otogreftli pterijyum cerrahisinde 10/0 nylon sütür kullanılırken, 2.gruptaki 29 hastaya 8/0 vicryl sütür kullanılıp eş zamanlı yumuşak kontakt lens uygulandı. Cerrahi öncesinde ve sonrası 1. gün, 10.gün, 1.ay, 3.ay ve 6.ayda hastalara oftalmolojik muayene yapıldı Limbal alanı tutan her pterijyum dokusu boyuttan bağımsız nüks olarak kabul edildi.Cerrahi sonrası hastaların ağrı duyusu sorgulandı ve derecelendirildi.

BULGULAR:Cerrahi sonrası ortalama ağrı değerleri, birinci gün 1. grupta $4,2\pm 1,0$ iken 2. grupta $3,5\pm 1,5$ olarak bulundu ve iki grup arasında anlamlı fark bulunamadı. Cerrahi sonrası 10. günde ise yalnızca sütür kullanılan 1. grupta ortalama ağrı değeri $2,2\pm 0,8$ iken, yumuşak kontakt lens uygulanan 2. grupta $1,3\pm 0,9$ olarak bulundu ve fark anlamlıydı ($p<0,001$). İkinci grubun 10. gün kontakt lensleri çıkarılıp tekrar sorgulanan ağrı değerleri ortalaması $3,0\pm 1,0$ olarak bulundu ve bu kez fark ikinci grubun aleyhine istatistiksel olarak anlamlı olarak bulundu ($p=0,04$). Altıncı ay kontrolünde 1.grupta nüks izlenen toplam hasta sayısı 3 iken 2.grupta 4 idi. Nüks oranlarının iki grup arasındaki farkı istatistiksel olarak anlamsızdı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Limbal konjonktival otogreft yöntemi kullanılan sütür çeşidinden bağımsız olarak nüks oranı düşük başarılı bir yöntemdir. Olguların ameliyat sonrası birinci günde ağrı değerleri gruplar arasında benzer olarak bulunsa da, yumuşak kontakt lens uygulanan grupta 10.gün ağrı değerleri anlamlı düzeyde düşük bulunmuştur. Yumuşak kontakt lens kullanımıyla hastaların konforu artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kontakt lens, Nüks, Otogreft,Pterijyum.

S-15

Femto-LASİK sonrası bandaj kontakt lens uygulamak gerekli midir?

Zeynep Duru, Hayrettin Çobanoğlu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Femto laser in situ keratomileusis (LASİK) sonrası bandaj kontakt lens (BKL) uygulanmasının postoperatif ağrı kontrolünde ve komplikasyonlar yönünden etkinliğinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Bu randomize klinik çalışmaya bilateral femto-LASİK uygulanan 29 hastanın 58 gözü dahil edildi. Beş dakika arayla iki kez damlatılan proparakain (Alcaine®) damla ile topikal anestezi sağlandı. Flep hazırlığı IntraLase FS30 platformda (AMO, Inc.), lazer ablasyon işlemi ise Visx Star S4 IR laser (AMO, Inc.) ile yapıldı. Cerrahi işlem sonrası randomize olarak hastaların bir gözüne BKL (Bausch&Lomb® PureVision2) uygulandı, diğer gözüne ise uygulanmadı. Postoperatif deksametazon (Maxidex®) 5x1, moksifloksasin (Vigamox®) 5x1 ve prezervansız suni göz yaşı 5x1 reçete edildi. Ameliyat sonrası 1. saat, 2. saat, 6. saat ve 24. saatte ağrı, sulanma, fotofobi ve yabancı cisim hissi vizüel analog skala kullanılarak değerlendirildi (0=ağrı ve rahatsızlık yok; 10=en yüksek ağrı ve rahatsızlık düzeyi). Ayrıca ameliyat sonrası 24. saatte bütün gözler korneal ödem, epitelyal defekt, punktat epitelyopati, mikro ve makro stria varlığı yönünden değerlendirildi.

BULGULAR:BKL uygulanan ve uygulanmayan gözlerde sırasıyla; 1. saatte ortalama ağrı skoru; $3,28\pm 2,54$ ve $4,17\pm 3,06$ ($p=0,030$), yabancı cisim hissi; $3,24\pm 2,34$ ve $4,79\pm 2,74$ ($p=0,001$), sulanma; $3,38\pm 2,58$ ve $4,86\pm 2,54$ ($p<0,001$) ve fotofobi; $4,28\pm 2,63$ ve $4,72\pm 2,76$ ($p=0,136$) idi. Ağrı, sulanma, fotofobi ve yabancı cisim hissi açısından 2. saatte, 6. saatte ve 24. saatte BKL uygulanan ve uygulanmayan gözlerde istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktu ($p>0,05$). Ayrıca hiç bir gözde epitelyal defekt, korneal ödem, mikro ve makro stria tespit edilmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Femto-LASİK sonrası BKL uygulanması sadece postoperatif birinci saatte ağrı, sulanma ve yabancı cisim hissi semptomlarını azaltmaktadır. Ayrıca, BKL uygulanıp uygulanmamasının komplikasyonlar yönünden farklılık oluşturmadığı izlenmektedir. Femto-LASİK sonrası BKL uygulanmasının rutinde gerekli olmadığını

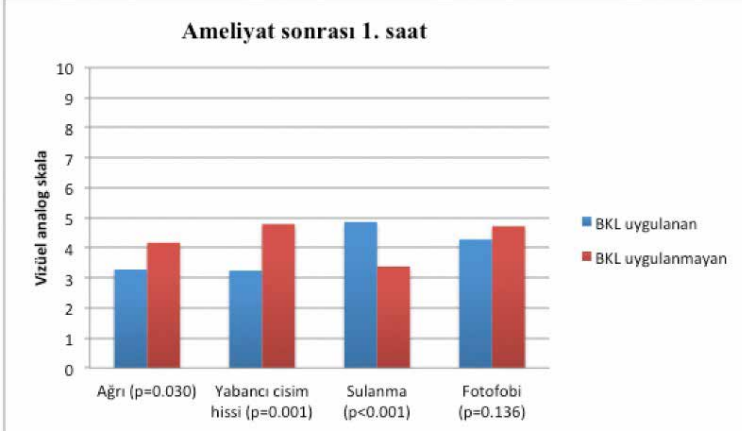
42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

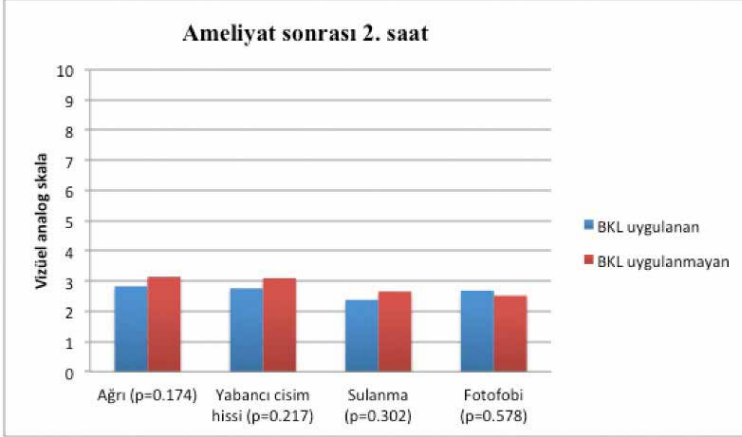
düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, bandaj kontakt lens, femto-LASİK

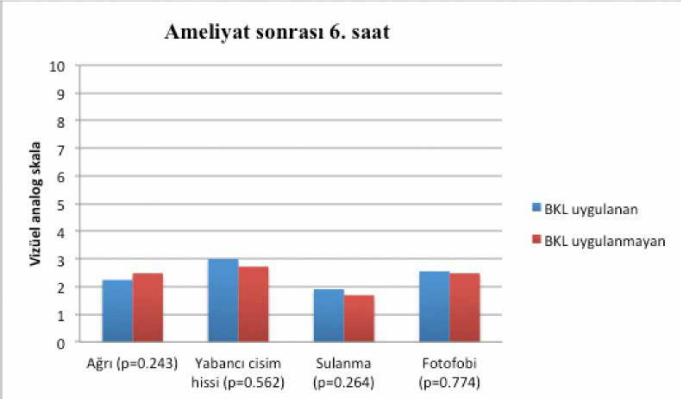
Figür 1. Ameliyat sonrası 1. saat

Figür 2. Ameliyat sonrası 2. saat

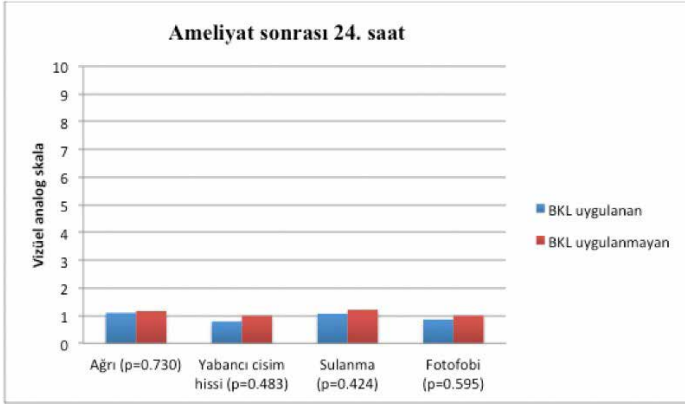
Figür 3. Ameliyat sonrası 6. saat

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Figür 4. Ameliyat sonrası 24. saat

S-16

PEDİATRİK YAŞ PENETRAN OKÜLER TRAVMA SONUÇLARI ve PROGNOSTİK FAKTÖRLER

Hatice Selen Kanar, Ayşegül Penbe, Raziye Dönmez Gün
Kartal Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Acil servisimize penetran göz travması ile gelen 0-16 yaş grubu hastaların, travma nedenlerine, travmanın boyutuna ve üveal ve/veya retinal travma mevcudiyetine göre sonuç görme keskinliğine etki eden faktörleri değerlendirmek.

YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya Ocak 2018 ile Ocak 2019 arasında Kartal Dr. Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Acil Polikliniği'ne penetran göz travması ile gelen 0-16 yaş hastalar dahil edildi. Hastalar 0-5 yaş, 6-10 yaş ve 11-16 yaş şeklinde olmak üzere 3 ayrı gruba ayrıldı. Tüm hastaların yaş ve cinsiyet gibi demografik bilgileri, travma nedeni, travmaya maruziyetten hastaneye başvurana kadar geçen süre kaydedildi. Başlangıç görme keskinliği, korneal kesinin büyüklüğü, üveal prolapsus varlığı, arka segment travmasının varlığı kaydedildi ve sonuç görme keskinliği üzerine etkileri araştırıldı.

BULGULAR:Çalışmaya 46 hastanın 46 gözü dahil edildi. Ortalama yaş $8,6 \pm 2,67$ yıl olarak saptandı ve %70 erkek cinsiyet çoğunluğu mevcuttu. Çalışma grubunun %20'si 0-5 yaş, %44'ü 6-10 yaş ve %36'sı da 11-16 yaş grubunda oluşmaktaydı. Travmadan hastaneye başvurana kadar geçen süre $7,2 \pm 3,6$ saat olarak saptandı. 0-5 yaş grubunda en çok ev içi kazalar, 6-10 yaş ve 11-16 yaş grubunda okulda yabancı cisimle yaralanmalar ve spor yaralanmaları çoğunlukta saptandı. Başlangıç görme keskinliğinin verbal olan hastalar için 0,2 (Snellen Eşeline göre) ve altında olan hastalar, korneal kesisi 3,6mm üzerindeki hastalar, üveal doku prolapsusu olanlar ve arka segment tutulumu hastaların sonuç görme keskinliği daha kötü bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Oküler travmalar her yaş grubunda olduğu gibi pediatrik yaş grubunda da önlenemez görme kaybı nedenleri arasındadır. Bu çalışmada 3 farklı yaş grubundaki pediatrik hastalarda oküler travma nedenlerini ve sonuç görme keskinliği üzerine faktörleri araştırdık. Başlangıç düşük görme keskinliği ve arka segment tutulumu sonuç görme keskinliği üzerine kötü prognostik faktörler arasında bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik oküler travma, penetran yaralanma, oküler travma

S-17

Anoftalmik Soket Gözün Nazolakrimal Pompa Sistemine Olan Etkisi ve Sağlam Göz ile Karşılaştırılması

Ayşegül Mavi Yıldız¹, Selam Yekta Şendül²

¹Bursa Retina Göz Hastanesi

²İstanbul Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Anoftalmik soket nedeniyle protez kullanımının hastaların nazolakrimal pompa sistemine olan etkisini araştırmak ve sağlam diğer göz ile karşılaştırmak.

YÖNTEM:Anoftalmik soket nedeniyle takip edilen ve protez kullanan hastaların dosyaları incelendi. Çalışmaya lakrimal lavaj ile nazolakrimal sistemi açık olan, göz kapağı veya burun deformitesi olmayan hastalar dahil edildi. Tüm hastalara Hertel ekzoftalmometre ölçümü yapılarak iki göz arasında 2 mm'den fazla enoftalmos/ekzoftalmos tespit edilen hastalar çalışma dışı bırakıldı. Postoperatif 6. ayda subjektif olarak aylık sulanma, çapaklanma sıklığı sorgu-

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

lanarak 1-5 puan arasında puanlandırıldı. Lakrimal lavaj ile bilateral lakrimal sitem anatomisi, dakriosintigrafi ile bilateral lakrimal sistem fonksiyonu değerlendirildi.

BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması 33,8±18,4 yılı. Otuziki hastanın 12'si kadın 20'si erkekti. Ortalama protez kullanım süresi 32,6±38,5 aydı. Son kontrol muayenede tüm gözlerde nazolakrimal lavaj açık olarak izlendi. Dakriosintigrafide protez gözlerin %62.5'inde (20/32); sağlıklı gözlerin ise %25'inde (8/32) fonksiyonel stenoz saptandı (P=0.002). Subjektif sulanma ve çapaklanma şiddeti ile fonksiyonel stenoz arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı değildi (P=0.134 ve P=0.458). Benzer şekilde protez kullanım süresi ile fonksiyonel stenoz oranları arasında anlamlı ilişki saptanmadı (P=0.689).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Lakrimal kanalın pompa fonksiyonu gözyaşı drenajında önemli bir role sahiptir. Anoftalmik soket cerrahisi ile oluşan orbital hacim değişiklikleri, refleks göz kırpmaya için gerekli korneal uyarının ortadan kalkması ve üst kapak seviye problemleri gibi birçok faktörün lakrimal sistemin pompa fonksiyonunu bozabileceği düşünülmektedir. Ayrıca protez, gözyaşı kompozisyonunda değişikliklere yol açabilir ve oküler yüzey üzerinde pro-inflamatuvar etkilere sebep olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anoftalmik soket, protez, dakriosintigrafi, lakrimal sistem

S-18

Sağlıklı Çocuklarda Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilen Nazolakrimal Kanalın Anatomik Parametreleri

Hasan Altınkaynak¹, Hasan Güneş²

¹Midyat Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, Mardin

²Tuzla Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sağlıklı çocuklarda farklı yaş gruplarında bilgisayarlı tomografi (BT) ile kemik nazolakrimal kanalın (NLK) farklı seviyelerinde çap, uzunluk ve açı parametrelerini değerlendirmek.

YÖNTEM:Çeşitli endikasyonlar nedeniyle Midyat Devlet Hastanesi ve Tuzla Devlet Hastanesi acil servisine başvuran ve bu nedenle beyin BT çekilen 0-15 yaş arası 1200 hastanın retrospektif olarak kemik NLK BT görüntülemesi değerlendirildi. 289 hasta içinden nazal ve orbital travması olmayan, paranasal sinüs patolojisi olmayan ve NLK görüntülemesi optimal olan olgular çalışmaya dahil edildi. Olgular yaşlarına göre 15 gruba ayrıldı. Olguların inferior orbital kenar seviyesinde anterior-posterior ve transvers çapları, NLK boyunca en dar çapı, sagittal BT görüntülemesinde NLK uzunluğu ve NLK ile burun tabanına paralel çizilen çizgi arasındaki açı kaydedildi. Bu parametrelerin yaş ve cinsiyete göre dağılımı değerlendirildi.

BULGULAR:Olguların 129'u kadın, 160'ı erkek idi. Yaş grubuna göre olguların inferior orbital kenar seviyesinde anterior-posterior ve transvers çapları ve sagittal BT görüntülemesinde NLK uzunluğu 5 yaşından sonra artış eğilimi gösterdi(p<0,05). Kadın erkek arasında parametreler açısından istatistiksel anlamlı farklılık bulunmadı (p<0,05). Yaş ve parametreler arasında korelasyon incelendiğinde, açı hariç diğer parametreler arasında pozitif anlamlı korelasyon bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çocuklara NLK anatomisi yaşın ilerlemesi ile birlikte değişimler göstermekte ve anatomik parametrelerde her yaşta farklı değerler görülmektedir. Literatürde sağlıklı çocuk grubunda yaşa bağlı anatomik parametre değişimlerini gösteren bir adet çalışma olup çalışmada olgu sayısı çok kısıtlıdır. Biz çalışmamızda sağlıklı çocuk grubunda farklı yaşlarda ortalama NLK anatomi parametrelerini geniş bir seride değerlendirdik. Bu ortalama parametre değerlerini bilmek özellikle çocuklarda NLK tıkanıklığı için müdahale öncesi planlama açısından oldukça yararlı bilgiler sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nazolakrimal kanal, bilgisayarlı tomografi, sağlıklı çocuklar, anatomik parametreler

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-19

Transkanaliküler Lazer Ve Eksternal Dakriyosistorinostomi Yapılan Hastalarda Beş Yıllık Uzun Dönem Sonuçlar

Halil İbrahim Yener

Sağlık Bilimleri Üniv Konya SUAM

GİRİŞ VE AMAÇ:AMAÇ: Transkanaliküler lazer (TL) ve eksternal (Ex) dakriyosistorinostomi (DSR) yapılan hastalarda 5 yıllık sonuçları araştırmak

YÖNTEM:2009-2013 yılları arasında tek bir merkezde aynı cerrah tarafından Ex-DSR ve TL-DSR yapılan hastalar tekrar muayene için 2018 yılı içerisinde telefonla arandılar. Muayeneye gelen tüm hastalara hem tam bir oftalmolojik muayene yapılmış hem de lavaj yapılmıştır. Lavajın kapalı olduğu hastalarda nazal endoskop ile burun içi yapılar değerlendirildi. Transkanaliküler yöntemde lazer olarak Diod lazer (980 nm) kullanıldı ve birinci haftada tüm hastalarda endoskop ve aspiratör yardımı ile nazal ostiumdaki debris temizlendi. Eksternal DSR' de sadece anterior flep oluşturulup, flepler orbikülaris okuli kasına asıldı. Her iki yöntemde de silikon tüp kullanıldı ve tüpler 4-6 ay sonra alındı.

BULGULAR:Eksternal DSR grubunda 97 hastaya ulaşıldı. Bu hastalardan 74' ü muayeneye geldi. Gelenlerden 5' inde lavaj kapalı idi. Gelemeyen 23 hastadan 1' i sulanma şikayeti olduğunu belirtti. Ulaşılan tüm hastalar değerlendirildiğinde 5 yıllık başarı oranı %93,8 olarak bulundu. Transkanaliküler lazer DSR grubundaki 94 hastaya ulaşıldı, bu hastalardan 63' ü muayeneye geldi. Şikayet varlığı sorgulandığında 9 hasta sulanma şikayeti olduğunu belirtti. Tüm hastalara lakrimal lavaj yapıldı ve sulanma şikayeti olan 9 hastada lavaj kapalı idi. Muayeneye gelmeyen 31 hastanın 3' ü sulanma şikayeti olduğunu belirtti. Ulaşılan tüm hastalar değerlendirildiğinde 5 yıllık başarı oranı %87,3 olarak bulundu. İki gruptaki başarı oranları kıyaslandığında gözlenen farkın istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptandı (p:0,09).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hem Ex- hem de TL-DSR' de 5 yıllık uzun dönemde başarı oranları hala yüksek olarak saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dakriyosistorinostomi, eksternal, lazer

S-20

Travmatik kanaliküler laserasyonu olan olgularda anatomik ve fonksiyonel başarı sonuçlarının değerlendirilmesi

Gamze Öztürk Karabulut, Zehra Karaağaç Günaydın, Korhan Fazıl, Damla Leman Bektaşoğlu, Kübra Şerefoğlu Çabuk, Muhittin Taşkapılı

Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Travmatik kanaliküler laserasyon nedeniyle kliniğimize başvuran olgularda perikanaliküler anastomoz cerrahisinin anatomik ve fonksiyonel başarı sonuçlarını değerlendirmektir.

YÖNTEM:Kliniğimize Nisan 2015 ve Kasım 2018 tarihleri arasında travma nedeniyle başvuran ve kanaliküler laserasyon nedeniyle cerrahi uygulanan olgular retrospektif olarak incelendi. Olguların demografik bulguları, travmanın sebebi, travma ve cerrahi arasında geçen süre, uygulanan cerrahi metod, kullanılan tüp çeşidi ve takip süresi kaydedildi. Postoperatif dönemde epifora Munk epifora sistemi ile subjektif olarak değerlendirildi. Lakrimal sistemin açıklığı kanaliküler irrigasyon ve boya kaybolma testi ile kontrol edildi.

BULGULAR:Altmış dokuz olgunun 69 gözü (60 erkek (%87), 9 kadın (%13)) çalışmaya dahil edildi. Olguların ortalama yaşı: 26,17± 2,29 (1-73 yaş) idi. Yirmi beş olguda (%36,2) sağ göz, 44 olguda (%63,8) sol gözde hasar mevcuttu. Otuz dört olguda (%49,2) alt, 26 olguda (%37,6)üst ve 9 olguda (%13) hem alt hem de üst kanalikülde laserasyon mevcuttu. Avulsif hasar 34 olguda(%49,4) mevcut iken, 20 olguda (%28,9) künt, 15 olguda (%21,7) direk travma mevcuttu. Travma ile cerrahi arasında geçen süre: 64 olguda (%92,8) 72 saat ve öncesi, 5 olguda (%7,2) 72 saatten sonrası idi. Kırk dokuz olguya (%71) bikanaliküler Crawford tüp, 10 olguya (%14,5) autostable tüp, 5 olguya(%7,2) mini-Monoka tüp, 3 olguya (%4,3) monokanaliküler Crawford, 1 olguya (%1,4) Master-K tüp ve 1 olguya (%1,4)Ritleng tüp takıldı. Munk epifora sınıflamasına göre 24 olgu (%34,8) evre 0, 38 olgu (% 55,1) evre 1, 7 olgu (%10,1) evre 2 olarak saptandı. 66 olguda (%65,6) irrigasyonda lakrimal sistem pasajı açık iken 3 olguda (%4,4) yumuşak sonlanma görüldü. Ortalama takip süresi: 9,31±1,02 ay idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kanaliküler laserasyonlarda uygulanan cerrahi anatomik ve fonksiyonel açıdan başarılı bulundu.

Anahtar Kelimeler: kanaliküler laserasyon, kanaliküler tamir, lakrimal sistem yaralanmaları, lakrimal sistem acilleri

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-21

Custom made eyeglasses frames produced by three-dimensional printing technology for the aphakic patients with dysmorphic face features for optical rehabilitation after congenital cataract surgery

Emre Altinkurt¹, Nihan Aksu Ceylan¹, İlker Vardarlı²

¹Department of Ophthalmology, Istanbul University, Istanbul Faculty of Medicine, Istanbul, Turkey

²3Durak Arge Teknoloji Bilişim Sanayi Ticaret A.Ş., Istanbul, Turkey

BACKGROUND AND AIM:The 13-months-old patient with microcephalic osteodysplastic primordial dwarfism type II presented with bilateral congenital cataract and microcornea. She had bilateral canthotomy, lens aspiration and anterior vitrectomy. Because of tight lids, narrow interpalpebral aperture and microcornea she couldn't use contact lenses and due to microcephaly she couldn't wear pediatric eyeglasses for optical rehabilitation in the postoperative period (Figure 1). So custom made frames for eyeglasses were produced.

METHODS:IPad Air is connected to Structure Sensor (Occipital Inc). By using the application called Scanner, three-dimensional (3D) model of the face of the patient was captured. The data was transferred to the computer and 3D model of the face was reconstructed (Figure 2). On the reconstructed 3D model, the glasses were designed by using Rhinoceros 3D computer graphics and computer-aided design application software. First the frames were produced by Ultimaker 2+ 3D printer which uses Fused Deposition Modelling technology with 2.85mm Polylactic Acid 3D printing filament. It was tested to fit the face of the patient, and decided to increase the temple length. Also the strength of the product was not sufficient to hold the 22 diopter lenses. So the frames were rebuilt by Formlabs Form2 3D printer which uses stereolithography technology with photopolymer resin. The lenses were cut and inserted into the frame by an optician. Then the glasses were tried on the face of the patient (Figure 2 and 3). In the trial period the temple of the frames fit tightly, so a new frame was designed and hinges were added to temples of the frame (Figure 4). The new frame was produced by 3D printer which uses Selective laser sintering technology with polyamide.

RESULTS:The patient had an ambulatory vision at the end of the 1-year follow-up period.

CONCLUSIONS:Standard pediatric frames are not suitable for all pediatric patients. Custom made frames can be used for the patients with dysmorphic feature for optical rehabilitation.

Keywords: Aphakia, congenital cataract, Glasses, Microcephaly, Three-Dimensional printing

Figure 1

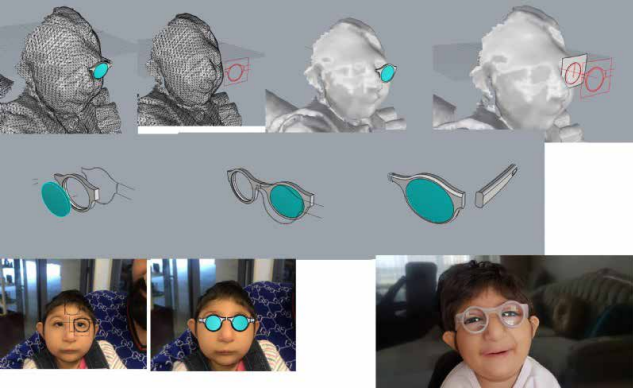

The smallest pediatric frame is large for the face of the patient due to microcephaly

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Figure 2

3D model of the face of the patient and the computer-aided design of the frames

Figure 3

Comparison of the size of the frames with different objects

Figure 4

The patient with custom-made eyeglasses

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-22

Eksfoliyasyon Sendromunun Skleral Fiksasyon ile Sekonder Göz İçi Lens İmplantasyonunda Kornea Parametreleri Üzerine Etkisi

Burcu Kemer Atik, Çiğdem Altan, Alper Ağca

Sağlık Bilimleri Üniversitesi; Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Eksfoliyasyon sendromunun (XFS), skleral fiksasyon (SF) ile sekonder göz içi lens (GİL) implantasyonu sonrası korneal endotel hücre (KEH) sayısı ve kornea kalınlığı (KK) üzerine olan uzun dönem etkisini incelemektir.

YÖNTEM:Hastanemiz ön segment kliniğinde, Haziran 2017-Ocak 2018 tarihleri arasında komplikasyonsuz SF cerrahisi uygulanan ardışık 57 olgu (57 göz) çalışmaya dahil edildi.

Olguların yaş, cinsiyet gibi demografik özellikleri, afaki nedenleri, ameliyat öncesi ve sonrası 12.ay kontrolünde Snellen eşeli ile ölçülmüş düzeltilmemiş görme keskinliği (GK), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), Goldmann aplanasyon tonometresi ile ölçülmüş göz içi basıncı (GİB), KEH sayısı ve KK değerleri kaydedildi. Korneal parametreler speküler biyomikroskopi cihazı (CEM-530 Specular microscope, Nidek Co, Ltd, Japan) ile ölçüldü. XFS olan ve olmayan olguların GK değerleri ve kornea parametreleri istatistiksel yöntemlerle karşılaştırıldı.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 57 gözün, 34'ü sağ, 23'ü sol idi. Olguların ortalama yaşı 67,02±16,08 idi. Olguların 29'unda XFS bulunurken, 28'inde yoktu.

Tüm olguların ve XFS olan ve olmayan olguların GK ve EİDGK'si anlamlı şekilde arttı ($p<0,05$). Tüm olguların ortalama KEH sayısı, postoperatif 12. ayda preoperatif döneme göre istatistiksel anlamlı düşüktü ($p=0,01$).

XFS'li olgularda postoperatif dönemde preoperatif döneme göre KEH sayısı istatistiksel anlamlı azalırken ($p=0,02$); KK anlamlı artış gösterdi ($p=0,01$). XFS bulunmayan olguların preoperatif ve postoperatif 12. ay KEH sayısı ve KK değerleri arasında istatistiksel anlamlı fark bulunmadı (sırasıyla; $p_1=0,15$, $p_2=0,21$).

Preoperatif dönemde XFS olan ve olmayan olguların GK, EİDGK, GİB, KEH sayısı ve KK benzer iken; postoperatif 12. ayda XFS olan olguların istatistiksel anlamlı olarak KEH sayısı daha az ($p=0,003$) ve KK daha yüksekti ($p=0,04$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Skleral fiksasyon ile sekonder GİL implantasyonu sonrası; XFS'li olgularda görsel prognozu etkilememekle birlikte KEH kaybı ve KK artışı daha fazla olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eksfoliyasyon sendromu, Kornea endotel sayısı, Kornea kalınlığı, Sekonder göz içi lens implantasyonu, Skleral fiksasyon

S-23

Wavefront Kılavuzlu Laser İn Situ Keratomileus (LASİK) ve Fotorefraktif Keratektomi (PRK) sonrası Yüksek Sıralı Aberasyonların Değerlendirilmesi

Esra Vural, Deniz Kılıç

Kayseri Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Miyopi ve miyopik astigmatizmalı olgularda wavefront kılavuzlu Laser in situ Keratomileus (LASİK) ve fotorefraktif keratektomi (PRK) sonrası yüksek sıralı aberasyonların değerlendirilmesi

YÖNTEM:Çalışmaya kliniğimizde Ağustos 2018- Kasım 2018 tarihleri arasında Wavefront (WF) kılavuzlu LASİK ve PRK cerrahisi yaptığımız miyop ve miyopik astigmatizmalı hastalar dahil edildi. LASİK grubuna 17 hastanın 34 gözü PRK grubunda 15 hastanın 30 gözü dahil edildi. Hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, manifest refraksiyonları, kornea topografileri ve yüksek sıralı aberasyonları iDesign Advanced Wavescan StudioTM System (Johnson & Johnson Vision, Inc, Santa Ana, CA, USA) ile değerlendirildi. Bütün ölçümler cerrahi öncesi ve cerrahiden 3 ay sonra olmak üzere değerlendirildi.

BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması PRK ve LASİK grubunda sırasıyla 26,94± 5.73, 29.80± 6.30 yıl idi. Her iki grupta en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri postoperatif 1.00 idi. Sferik ve sferik equivalent değerleri sırasıyla PRK ve LASİK grubunda sırasıyla -1,47± 1,67 D, -2,65±1,49 D ve -2,23 ±1,69D, -3,53± 1,53 D idi. PRK grubunda preop ve postop sferik, vertikal, horizontal koma ve trefoil aberasyon ve root mean square (RMS)(6 mm pupil çapı için) değerleri karşılaştırıldığında vertikal koma ve total RMS değerleri açısından anlamlı farklılık bulundu ($p=0,003$, $P<0,001$, tablo 1). LASİK grubunda da preop- postop aberasyon değerleri açısından sadece vertikal koma ve total RMS değerleri açısından anlamlı farklılık mevcuttu ($p=0,001$, $P<0,001$ tablo 1). Preop vertikal koma değerleri gruplar arası karşılaştırıldığında anlamlı fark olmayıp ($p=0,736$), postop vertikal koma değerleri açısından da anlamlı farklılık yoktu ($p=0,106$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yüksek sıralı aberasyonlar açısından Wavefront aracılı LASİK ve PRK sonrası 3. ayda total RMS değerleri her iki grupta da anlamlı olarak azalmış, vertikal koma değerleri anlamlı olarak artmıştır olup iki grup arasında fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: aberasyon, lasik, prk, wavefront

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-24

Fasiyal sinir paralizili hastalarda meibomian bez disfonksiyonu

Meryem Altın Ekin, Şeyda Karadeniz Uğurlu, Seher Sarıtepe İmre, Hazan Gül Kahraman

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Fasiyal paralizi ile meibomian bez disfonksiyonu arasındaki ilişkiyi belirlemek ve meibografi yardımıyla fasiyal paralizinin meibomian bez morfolojisine etkisini araştırmaktır.

YÖNTEM:İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği'ne başvuran tek taraflı fasiyal sinir paralizili 32 hasta prospektif olarak değerlendirildi. Bilateral fasiyal paralizisi olan, göz kapağı cerrahisi geçiren, Gustatolakrimal refleks semptomlarına sahip olan, başka göz hastalığı olan ve protez ya da kontakt lens kullanan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Fasiyal paralizinin evrelendirilmesinde House-Brackmann skalası kullanıldı. Hastaların demografik özellikleri kaydedildi. Fasiyal paralizili ve sağlam tarafa ait kapak anormallik skoru (kapak kenarı düzensizliği, telenjektazi, meibomian orifislerin tıkalı olması ve mukokutanöz birleşimin yer değişimi), meibomium ekspresyon skoru, meibografi skoru, korneal yüzey boyanma skoru, Schirmer test I ve gözyaşı kırılma zamanı verileri karşılaştırıldı. Fasiyal paralizinin süresi ve şiddeti ile meibomian bez morfolojisi ve fonksiyonları arasındaki ilişki araştırıldı.

BULGULAR:Fasiyal paralizili tarafta korneal yüzey boyanma skoru, schirmer test I sonucu, kapak kenarı anormallik skoru, meibomium ekspresyon skoru ve meibografi skoru istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek bulundu ($p<0.05$). Gözyaşı kırılma zamanı ise fasiyal paralizili tarafta istatistiksel olarak anlamlı derecede daha kısa idi ($p<0,05$). Fasiyal paralizinin süresi ile korneal yüzey boyanma skoru, kapak kenarı anormallik skoru, meibomium ekspresyon skoru ve meibografi skoru arasında pozitif korelasyon bulundu ($p<0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Fasiyal paralizili hastalarda meibomian bez disfonksiyon bulguları daha sık ortaya çıkmaktadır. Meibomian bez fonksiyonlarının iyileştirilmesi fasiyal paralizili hastaların takip ve tedavisi için yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: fasiyal paralizi,meibografi, meibomian bez disfonksiyonu

S-25

Posterior Blefarit Olgularında Meibografi Bulguları ve Oküler Yüzey Parametreleri

Oya Dönmez, Yonca Aydın Akova

Bayındır Hastanesi, Göz Bölümü, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Posterior blefaritin meibomian bez morfolojisi ve oküler yüzey parametreleri üzerindeki etkilerini değerlendirmek

YÖNTEM:Kasım 2018-Mart 2019 tarihleri arasında Bayındır Hastanesi Göz Kliniğinde posterior blefarit tanısı konulan 26 hastanın 52 gözü dahil edildi. Meibomian bez morfolojisi nonkontakt meibografi (Sirius,İtalya) ve Scheimpflug kamera sistemine dahil edilen meiboskorlama yazılımı ile analiz edildi. Oküler yüzey değerlendirilmesi, biyomikroskopik muayene, noninvazif gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) testi (Sirius, CSO, Italy), lizamin yeşili ve floresein ile konjonktival ve korneal boyanma, oküler yüzey hastalık indeksi (OYHİ) anketi,Schirmer testi, gözyaşı osmolarite testi (TearLab Corporation, CA, USA) ile yapıldı.Oxford skalası,kapak kenarı değerlendirilme skoru, konjonktival hiperemi ve yüzeysel punktat keratopati skorlaması yapıldı.Meibografi sonucu 2'den küçük olanlar Grup 1 ve 2'den büyük olanlar Grup 2 olarak sınıflandı.

BULGULAR:On dört (%53.8) erkek,12 kadın (%46.2) olmak üzere 26 hastanın 52 gözü çalışmaya dahil edildi. Ortalama yaş 42.6 ± 19.7 (14-76) yıl idi. Meibomian bez kaybı üst kapaklarda ortalama 1.9 ± 0.8 (%38±17.7) iken alt kapaklarda 2.2 ± 0.4 (%42.1±13.5) olarak saptandı. Gözyaşı osmolaritesi 295 ± 12 (275-320) mOsm, Schirmer testi 10.1 ± 7.1 (2-25) mm, noninvazif gözyaşı kırılma zamanı 6.9 ± 3.8 (1,6-17) sn bulundu. Ortalama Oxford skalası değeri 2.2 ± 0.7 , kapak kenarı değerlendirme skoru 2.9 ± 1.1 , yüzeysel punktat keratit skoru 1.6 ± 0.6 , konjonktival hiperemi skoru 2.4 ± 0.8 olarak saptandı. OYHİ anket sonucu 50.9 ± 16.9 (14.58-75) idi.Konjonktival hiperemi,Oxford skalası,yüzeysel punktat keratopati ve kapak kenarı anormallik skalası Grup 2'de istatistiksel olarak daha yüksek bulundu(sırasıyla; $p=0.001$, $p=0.001$, $p=0.024$, $p=0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Posterior blefarit olgularında meibomian bez kaybı arttıkça oküler yüzey etkilenme şiddeti artmaktadır. Meibografi, meibomian bez morfolojisini değerlendirmek için objektif bir yöntem olup hastalara uygun tedavi seçiminde yön göstericidir.

Anahtar Kelimeler: Kuru göz, meibografi, posterior blefarit

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-26

Keratokonus Quasi-inflamatuar bir hastalık olabilir mi?

Erdinc Bozkurt¹, Turgay Uçak²

¹Kafkas Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kars

²Erzincan Mengücek Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus hastalarının CRP/albumin oranı (CAO), Nötrofil/Lenfosit oranı (NLO), Platelet/Lenfosit oranı (PLO), eosinofil sayısı ve eritrosit dağılım genişliği (RDW) gibi inflamasyon parametrelerinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları kliniğine başvuran 18-35 yaş aralığında 35 keratokonus hastası ile sağlıklı 30 kişi çalışmaya dahil edildi. Hastaların nötrofil, lenfosit, platelet, eosinofil, RDW, CRP ve albumin parametreleri kaydedildi. Hemogram parametrelerini etkileyebilecek enfektif ve inflamatuvar hastalıkları olanlar çalışmaya dahil edilmedi.

BULGULAR:Yaş ortalaması 21.2±6.9 olan 19'u kadın 16'sı erkek 35 keratokonuslu hasta 1.grubu, yaş ortalaması 23.2±7.1 olan 16'sı kadın 14'ü erkek 30 sağlıklı birey 2.grubu oluşturmuştur. 1.ve 2. grupta sırasıyla NLO 2.32±0.76, 2.02±0.47 (p=0.288); PLO 169.41±31.21, 102.36±22.45 (p=0.041); RDW 14.23±3.56, 13.84±3.46 (p=0.339); Eosinofil düzeyi 0.17±0.06, 0.15±0.07 (p=0.265); CAO ise sırasıyla 0,37±0,08, 0,26±0,10 (p=0,074) olarak saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Keratokonus etyolojisi tam olarak açıklanamayan, geleneksel olarak korneanın non-inflamatuvar progresif incilmesi ile seyreden bir hastalık olarak bilinmektedir. Son yıllarda keratokonuslu hastaların gözyaşı ve korneal histolojileri üzerinde yapılan çalışmalarda, keratokonusun yarı inflamatuvar (quasi-inflammatory) bir hastalık olabileceği savunulmuştur. CRP gibi pozitif akut faz reaktanının, albumin gibi negatif akut faz reaktanına oranı çok hassas inflamasyon göstergesi olarak kullanılmaktadır. Subklinik inflamasyon göstergesi olarak kullanılan NLO ve RDW parametreleri her iki grup arasında anlamlı bir farklılık oluşturmasa da, PLO düzeyi keratokonuslu hastalarda anlamlı derecede yüksek izlendi. Eosinofil düzeyi ve CRP/ Albumin oranı ise keratokonus hastalarında daha yüksek saptanmış olmasına rağmen bu durum istatistiksel olarak anlamlı değildi. Bu sonuçlar bize keratokonusun etyolojisinde inflamasyonun rolü olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: CAO, eosinofil, keratokonus, NLO, PLO, RDW

S-27

Desme Membran Endotelial Keratoplasti: Kliniğimizdeki İlk 50 Vakanın Sonuçları

Günsu Deniz Mirza, Refik Oltulu

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı etyolojik nedenlerle endotel yetmezliği gelişen olgulara kliniğimizde uygulanan desme membran endotelial keratoplasti (DMEK) yönteminin klinik sonuçlarını sunmak

YÖNTEM:Mart 2017 ile Eylül 2018 tarihleri arasında Meram Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı Kornea biriminde, farklı endikasyonlarla DMEK veya DMEK ile kombine diğer göz içi cerrahiler uygulanan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya, DMEK uygulanan ve takip süresi en az 6 ay olan 49 hastanın 50 gözü dahil edildi

BULGULAR:Kırkbir göze afak/psödoafak büllöz keratopati, 7 göze Fuchs endotelial distrofi, 1 göze dış merkezde geçirdiği DMEK cerrahisi sonrası gelişen greft reddi, 1 göze penetran keratoplasti (PKP) cerrahisi sonrası gelişen greft yetmezliği endikasyonları ile DMEK uygulandı. Afak büllöz keratopati nedeni ile cerrahi yapılan 4 göze skleral fiksasyon ile göz içi lensi implantasyonu ile kombine DMEK uygulandı. Cerrahi sonrası takiplerinde 4 gözde greft dekolmanı izlendi. Bu gözlerden 3 tanesinde ön kamaraya hava/SF6 gazı verilmesi sonrası desme yatışırken 1 gözde ikinci DMEK cerrahisine gerek duyuldu. Elli gözün 3'ünde greft yetmezliği, 1'inde greft dekolmanı sebebi ile 2 göze sekonder PKP, 2 göze ise re-DMEK cerrahisi uygulandı. Geriye kalan 46 gözün %82'sinde EİDGK ≥20/40, %28'nide ≥20/25 olarak değerlendirildi

TARTIŞMA VE SONUÇ:DMEK, stromal opasifikasyonu bulunmayan ve epitel uzaklaştırılması sonrası ön kamara de-taylarının görülebildiği endotel yetmezlikli olgularda başarılı bir yöntemdir

Anahtar Kelimeler: DMEK, desme, membran, endotelial, keratoplasti

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

S-28

Keratokonusta korneal çapraz bağlama sonrasında gözyaşı amino asid analizi

Ayhan Sağlık¹, İsmail Koyuncu²

¹Harran Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

²Harran Üniversitesi, Tıbbi Biyokimya Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:Progresif keratokonumlu hastalarda korneal çapraz bağlama tedavisi (CXL) sonrası gözyaşı amino asid düzeylerinin incelenmesi.

YÖNTEM:Bu prospektif randomize çalışmada, Kornea Birimimizde progresif keratokonus nedeniyle takipli 24 hastadan, CXL öncesi ve CXL sonrası 6.ayda gözyaşı örnekleri alındı. Hastalar: 18 yaş üstü, 18 yaş altı, kadın ve erkek cinsiyet olmak üzere göre dört farklı gruba ayrıldılar. Kapiller tüpler ile toplanan gözyaşları - 80°C de muhafaza edildi ve Tandem Kütle Spektrometre (LC-MS/MS) ile amino asid düzeyleri ölçüldü. Amino asid düzeyleri istatistiksel anlamlılık açısından karşılaştırıldı.

BULGULAR:Yirmi dört hastanın (11 erkek, 13 kadın) tek gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması: 18.54 ± 4.08 yıl (12 - 24) idi. CXL sonrasında göz yaşında ölçülen 12 amino asidten sadece Lösin (%7 artış) düzeylerinde artış saptanırken (p=0.649), diğer amino asidlerin düzeylerinde azalma olduğu görüldü. Glutamik asid (%25 azalma) ve Aspartik asid (%33 azalma) düzeylerindeki azalma istatistiksel olarak anlamlıydı (p=0.026), (p= 0.006). CXL sonrasında en fazla değişim görünen amino asid Sitozin (%35 azalma) iken, en az değişim gösteren amino asid Metiyonin (%6 azalma) idi. Kadın grubunda, CXL sonrası Aspartik asid düzeylerinde anlamlı azalma tespit edildi (p=0.010). Diğer gruplarda anlamlı değişim yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Gözyaşında amino asid analizi, keratokonus gibi multifaktöryel etyolojiye sahip bir hastalığın, takip sürecinde veya CXL sonrası prognozunun belirlenmesinde yeni ve objektif bir sürecin kapısını aralayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: amino asid, cross-linking, gözyaşı, metabolomics, UVA

S-29

Pellucid Marjinal Dejenerasyon topografik pattern ve parametreleri; Keratokonus ile ayırıcı tanısı

Yeşim Aslan Altay

Ufuk Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Pellucid marjinal dejenerasyonun (PMD) topografik pattern ve parametrelerin belirlenmesi ve ayırıcı tanıda keratokonus (KK) ait pattern ve parametreler ile karşılaştırılması.

YÖNTEM:Çalışmaya PMD li 15 hastanın 29 gözü ve KK lı 25 hastanın 46 gözü dahil edildi. Tüm hastaların corneal topografik ve tomografik ölçümleri Scheimflug kamera ile yapıldı.. Heriki grubun sagittal kurvatür, elevasyon ve pakimetrik haritalarındaki patternler incelendive en sık görülen patternler belirlendi.Ortalama apex pakimetri (AP), en ince kornea kalınlığı(TCT), AP-TCT, anterior Q, anterior K1 ve K2, posterior Q, posterior K1 ve K2, değerleri kaydedildi.PMD ve KK gruplarında bu değerler karşılaştırıldı.

BULGULAR:Sagittal kurvatür haritasında PMD grubunda en sık pattern crab-claw pattern di(%93.1). KK grubunda ise inferior steepening (%41.3) ve central steepening (%39.1) patternler yaklaşık eşit sıklıkta görüldü.Anterior ve posterior elevasyon haritalarında asimetric Island pattern (%96.6) PMD grubundaki en sık pattern iken KK grubunda asimetric incomplet ridge pattern (%54.3) en sık olarak görüldü. Decentrated oval pattern (%51.7) PMD grubunda en sık pakimetrik harita patterni iken KK grubunda paracentral oval pattern (%54.3) en sık olarak belirlendi..Ortalama AP, ant Q, ant K1, post Q, post K1, değerleri gruplar arasında istatistiksel olarak farklı bulundu. Bu parametreleri ROC eğrileri incelendiğinde, ant ve post Q değerlerinin PMD ve KK ayırıcı tanısında en yüksek AUC değerine sahip olduğu (0.98 ve 0.93) görüldü. Ant Q %100 sensitivite ve %84.8 spesifisite ve cut-off değeri olarak -0.46 gösterirken, post Q için %100 sensitivite ve %80.0 spesifisite ve -0.54 cut-off değeri belirlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:PMD ve KK ı kesin ayıran topografik parametreler kısıtlıdır ve ayırıcı tanısında zorluklar yaşanabilmektedir.En sık görülen topografik harita patternlerine ek olarak ant ve post Q değerleri PMD ayırıcı tanısında yüksek sensitivite ve spesifisiteye sahip olduğundan KK dan ayırıcı tanısında kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: cornea, keratokonus, pellucid marjinal dejenerasyon,topografi

Poster Bildiriler

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

P-01

Kurbağa Zehirine Bağlı Gelişen Yüzeysel Korneal Keratit ve Stromal Korneal Ödem; Bir Olgu Sunumu

Turgut Yüksel

Kastamonu Devlet Hastanesi, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ:Kurbağa tükürüğü sonrası kurbağa zehirine bağlı gelişen oküler toksisite olgusunu sunmak

YÖNTEM:Gözlemsel olgu sunumu.

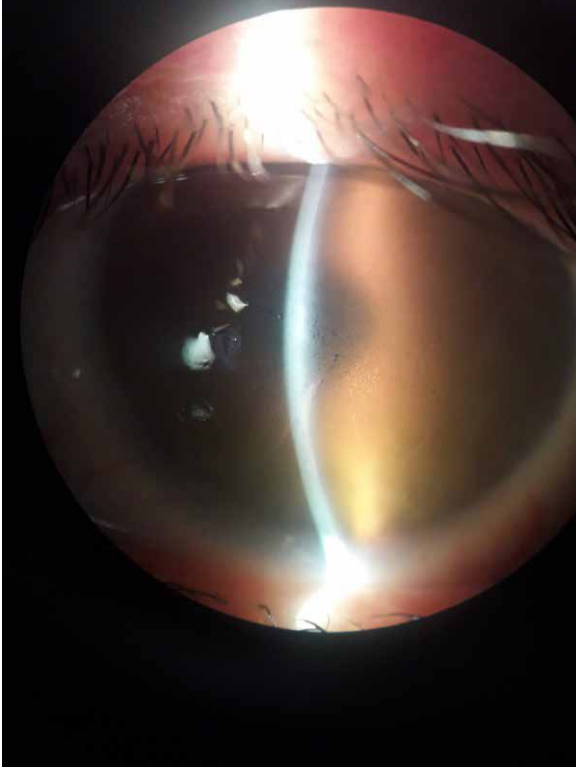
BULGULAR:47 yaşında kadın hasta, acil olarak, kliniğimize sol gözde görmede ani azalma, yanma ve ağrı şikayetleriyle başvurdu. Hasta hikayesinde 2 saat önce kurbağayla uğraştığı sırada kurbağanın hastanın yüzüne tükürdüğüünü ve tükürüğün sol gözüne girdiğini bildirdi. Hastanın muayenesinde görme keskinliği sağda tam, solda 2 mps idi. Biomikroskopik muayenesinde sağ göz normal, sol gözde yüzeysel korneal keratit, stromal korneal ödem, desme membranında kırışıklık, konjonktival hiperemi bulguları mevcuttu (Resim 1-2). Fundus doğaldı. Göz içi basıncı 18/17 mmHg idi. Topikal deksametazon ve moksifloksasin damla saat başı ayakta tedavi uygulandı. Tedavinin 2. gününde sol gözde görme keskinliği tamdı ve kornea saydamdı (Resim 3-4). Hastanın bütün yakınmaları geçmişti. Göz içi basıncı 19/19 mmHg idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kurbağa zehiri korneada yüzeysel keratit, stromal ödem; konjonktivada hiperemiyle karakterize toksisiteye neden olur. Bu toksisiteye maruz kalan hastalar görmede ciddi azalma ve ağrı yakınmalarıyla acile başvurabilirler. Literatüre bakıldığında aynı şekilde kurbağa zehirine bağlı korneada benzer bulgular saptanıp basit tıbbi tedaviyle iyileştiği görülmüştür (1).

Kurbağa zehirine bağlı gelişen korneal toksisite irreversible değildir ve basit bir şekilde tedavi edilebilir.

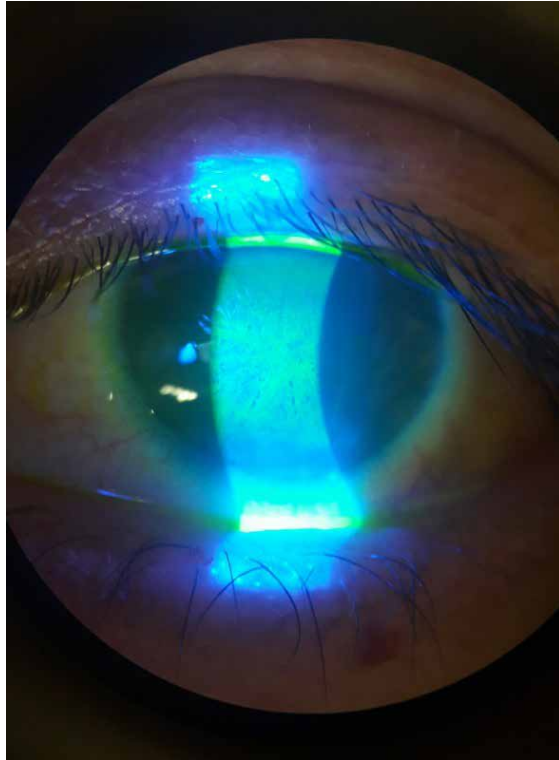
Anahtar Kelimeler: kurbağa zehiri, korneal toksisite, stromal kornea ödemi, yüzeysel korneal keratit

Resim.1

Sol gözde stromal korneal ödem, desme membranı kırışıklığı, konjonktival hiperemi

Resim.2

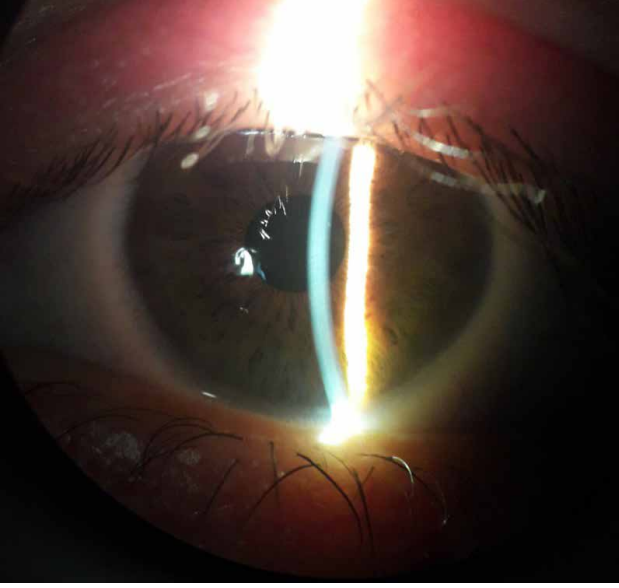

Sol gözde floresein boyama sonrası yüzeysel korneal keratit

42. Bahar Sempozyumu

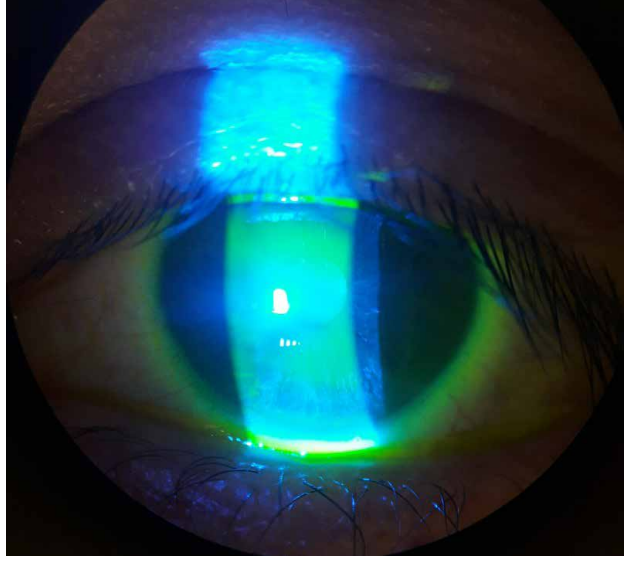
10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Resim.3

Saydam kornea ve konjonktival hipereminin azalması

Resim.4

Floresein boyama sonrası yüzeysel korneal keratitin iyileştiği görülüyor

P-02

Effect Of Topical Prophylactic Brimonidine On Pain, Subconjunctival Reflux And Pressure Rise After Injection Of Anti- Vascular Endothelial Growth Factor

Serkan Özen, Yaşar Küçüksümer

Giresun University School Of Medicine, Department Of Ophthalmology, Giresun, Turkey

BACKGROUND AND AIM: Brimonidine (0.15%), is an alpha-2- adrenergic agonist and used for intraocular pressure lowering. Alpha 2-adrenergic agonists also have role in mediating analgesia. This study examined whether the administration of brimonidine (0.15%) before intravitreal injection (IVI) prevents pain, postinjection reflux and intraocular pressure (IOP) spike.

METHODS: 200 eyes of 200 patients with diagnosis of senile macular degeneration (SMD) who underwent IVI (0,05 mL) were randomly divided into two groups and prospectively examined. Control group (Group 1, n=100) was given topical artificial tear while group 2 received topical brimonidine 3 hours before IVI. Intraoperative pain was assessed postoperatively by the numerical rating scale (NRS) at 1st hour of the procedure. The size of subconjunctival bleb of reflux was measured in millimeters just after IVI (lengths of the short and long axes of the bleb multiplied). The primary outcomes were the severity of subjectively evaluated pain (0-10) and the size of the subconjunctival bleb arising from the vitreal reflux. Patients' pain scores (PS) were stratified by age, gender, IOP change, injection number.

RESULTS: Mean PS was 2.69 (SD \pm 1.34) in group 2 and 4.28 (SD \pm 2.27) in the control group ($P < 0.001$). Subconjunctival reflux incidence was 41% in group 2 and 52% in the control group ($P = 0.503$). Mean reflux size was 1.72 mm² (SD \pm 3.23) in group 2 and 5.89 mm² (SD \pm 4.41) in the control group ($P = 0.04$). Mean IOP increase was larger in control group. PS significantly correlate with reflux size, IOP increase ($p < 0,001$). Females had a greater PS ($P < 0.001$). A negative correlation existed between PS and number of previous injections ($p < 0,001$). There was no relationship between age and the PS.

CONCLUSIONS: This is the first study evaluating the effect of brimonidine on pain and subconjunctival reflux size after IVI. We demonstrated that the administration of 0.15% brimonidine before an IVI may decrease the perceived pain, size of subconjunctival reflux and IOP rise.

Keywords: Anti-VEGF, Numerical Rating Scale (NRS), Ocular Pain, Prophylactic Brimonidine, Subconjunctival Vitreous Reflux

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

P-04

Keratokonuslu olguda eşzamanlı ekzimer lazer (fotorefraktif keratektomi) ve korneal çapraz bağlama uygulaması

Shargıyya Bayramova¹, Selahattin Semih Aydoğan²

¹Dünyagöz Hastanesi Ankara

²Dünyagöz hastanesi Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonuslu hastada eşzamanlı ekzimer lazer (fotorefraktif keratektomi) ve korneal çapraz bağlama (crosslink) uygulaması sonrası sonuçları değerlendirmek

YÖNTEM:Olgu sunumu.

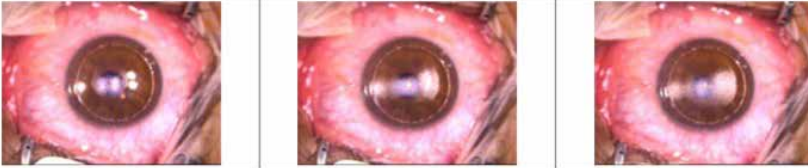
BULGULAR:26 yaşında erkek hasta sağ göz keratokonus tanısı ile klinimize başvurarak refraktif cerrahi olmak istediğini belirtti. Otorefraksiyon değerleri sağ göz (-0.50-5.50 x 10), sol göz (-0.50-1.50 x 180), sağ göz EIDGK 0.7 (-0.75-3.75 x 10), sol göz EIDGK 1.0 (-1.00 x 180) olarak değerlendirildi. Korneal topografide sağ göz kornea kırıcılık gücü K1 45.4 D, K2 50.2 D, pakimetri 451 mkrn, ön sagital haritada inferior dikleşme, asimetrik bow-tie görünümü, arka elevasyonda düzensizlik saptandı. Sol göz korneal kırıcılık gücü K1 44.9 D, K2 46.7 D, pakimetri 474 mkrn, ön sagital haritada asimetrik papyon saptandı. Yapılan ön ve arka segment muayenesinde herhangi patoloji saptanmadı. Sağ göze önce Wavelight EX 500 Cihazı ile wavefront optimize 0.02% lik Mitomicin C ile fotorefraktif keratektomi, sonrasında 20 dakika Riboflavin uygulanarak 5 dk/18mW UVA ile crosslink işlemi uygulandı. Cerrahi sağ göz için 6.50 mm optik zonda, 9 mm lik ablasyon zonunda, planlanan flep kalınlığı 50 mkrn, rezidu kalan 334 mkrn olacak şekilde yapıldı. Postoperatif 6 cı ay kontrolünde sağ göz EIDGK tahsihle 1.0 (-1.00 x 25), reziduel refraksiyon değerleri sağ göz (+0.25-1.50 x 24) olarak değerlendirildi. Yapılan ön segment muayenesinde minimal santralde korneal haze izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yapılan çalışmalarda keratokonuslu olgularda korneal çapraz bağlama ve fotorefraktif keratektomi işlemlerinin kombine kullanımı sonucu 18 aylık takipte progresyon izlenmemiş, görme keskinliği 20/20 olarak saptanmıştır. Hastanın görme keskinliği düşük olan, kullanamayacağı tahsih varlığında kombine işlem aynı seansta önce fotorefraktif keratektomi, sonrasında crosslink işlemi uygulanabilir. Fotorefraktif keratektominin progresyon açısından yapılan 42 hastanın 62 gözüne uygulamada 0% progresyon ile güvenilir yöntem olduğu gösterilmiştir.

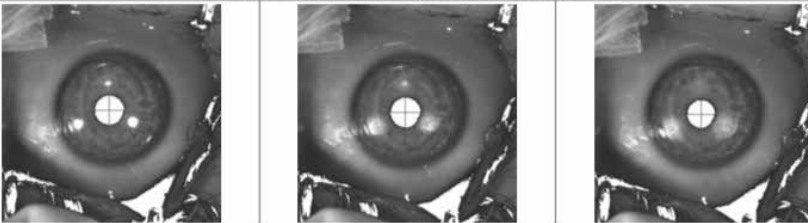
Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Astigmatizma, Crosslink, Fotorefraktif Keratektomi

Fotorefraktif keratektomi

Live images at 10%, 50% and 90% progress

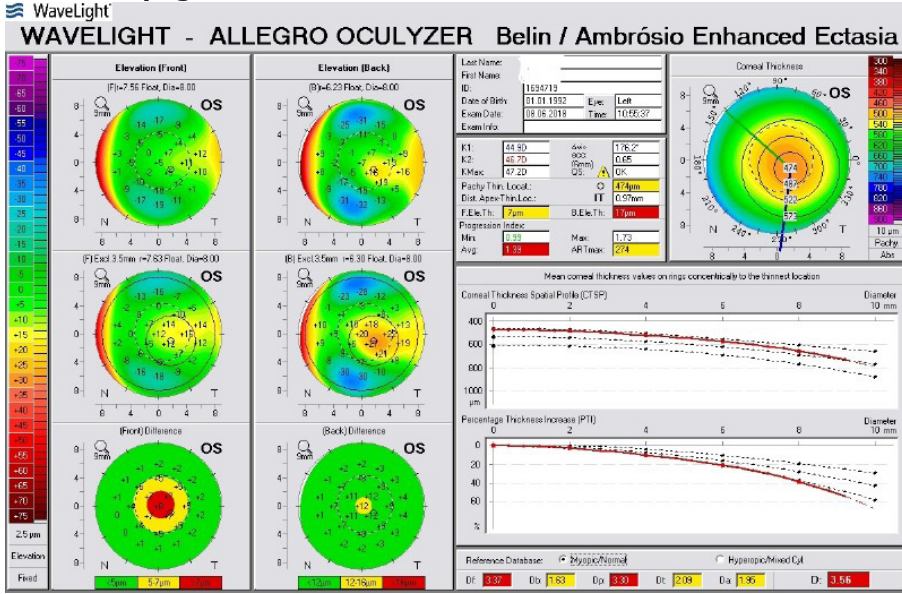
Eyetracker images at 10%, 50% and 90% progress

42. Bahar Sempozyumu

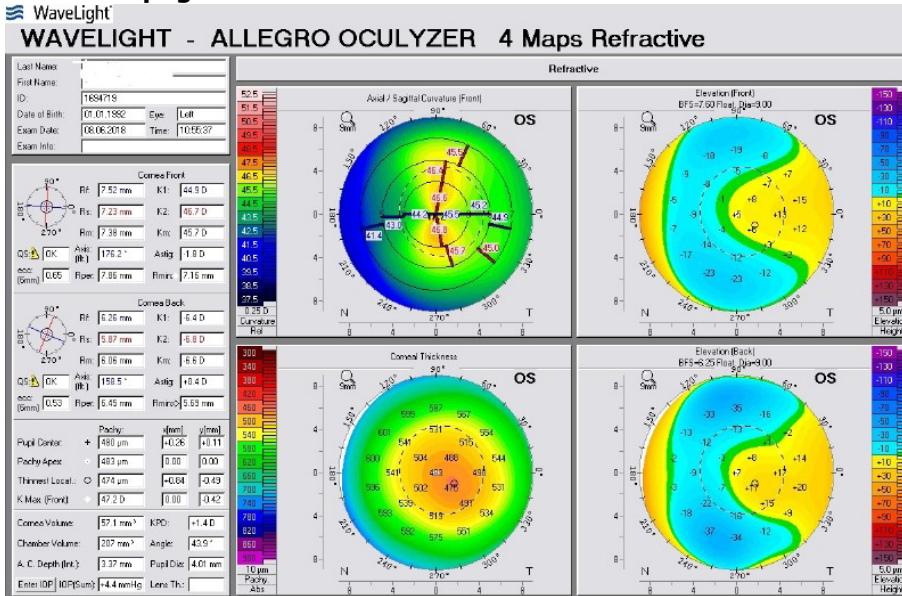
10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

korneal topografi

Preoperatif korneal topografi

korneal topografi

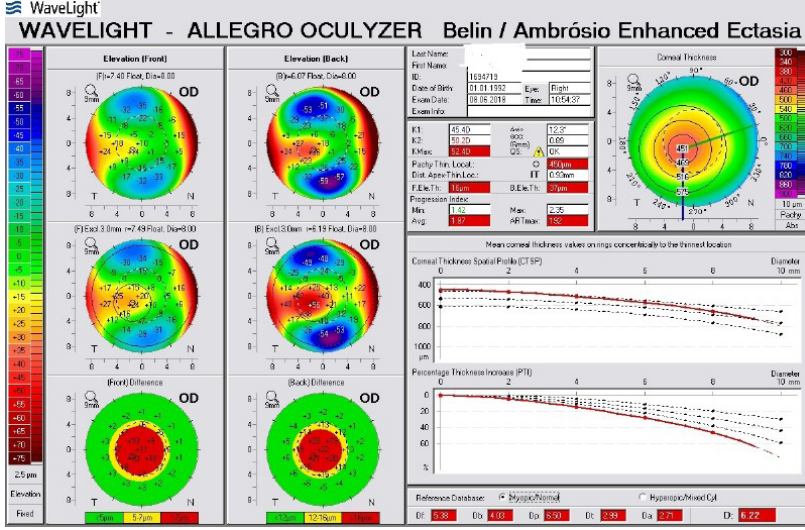

Preoperatif korneal topografi

42. Bahar Sempozyumu

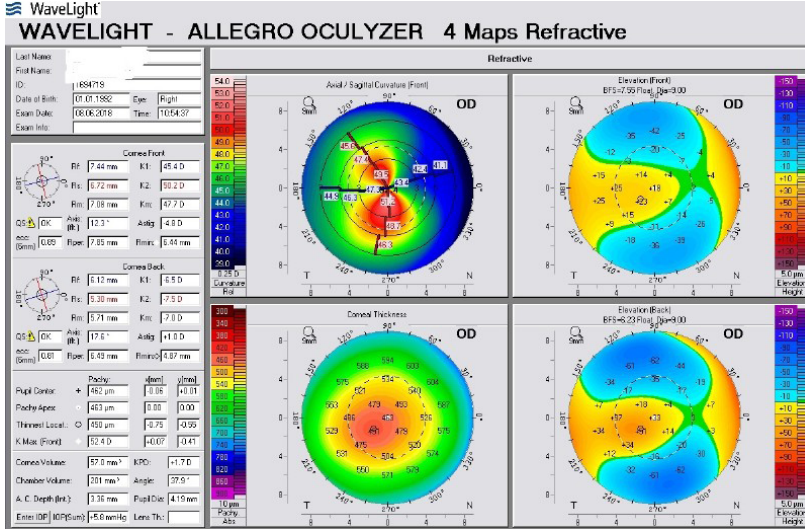
10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

korneal topografi

Preoperatif korneal topografi

korneal topografi

Preoperatif korneal topografi

P-05

Akut Santral Seröz Koryoretinopatide Subretinal Sıvının Rezolüsyonundan Sonra Retina Katmanlarının Kantitatif Olarak Değerlendirilmesi

Merve İnanç Tekin, Kemal Tekin
Erciş Devlet Hastanesi, Van

GİRİŞ VE AMAÇ: Tek taraflı akut santral seröz korioretinopati (SSKR) gözlerde ortalama retina tabakası kalınlıklarını subretinal sıvı varlığında ve subretinal sıvının tam olarak rezolüsyonundan sonra değerlendirmek ve sonuçları sağlıklı gözler ile karşılaştırmak.

YÖNTEM: Tek taraflı akut SSKR tanısı alan ve subretinal sıvının tamamen rezorbe olduğu 27 hastanın 25 gözü ve 25 sağlıklı kontrol çalışmaya alındı. Retina tabakalarının ortalama kalınlıkları, başlangıçta ve subretinal sıvının tam rezolüsyonundan 6 ay sonra optik koherens tomografinin segmentasyon analizi ile ölçüldü.

BULGULAR: Ortalama dış nükleer tabaka (DNT) kalınlığı, SSKRli gözlerde diğer gözlerle göre anlamlı derecede düşüktü ($p < 0.001$). Ortalama DNT kalınlığı, subretinal sıvının rezolüsyonundan sonra artmış, ancak etkilenmeyen diğer göze kıyasla hala düşüktü ve artış istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0.05$). Görme keskinliği ile başlangıç ve subretinal sıvının tam rezolüsyonundan 6 ay sonraki DNT kalınlıkları arasında anlamlı korelasyon vardı ($p < 0.001$, $r = -0.810$; $p < 0.001$, $r = -0.705$, sırasıyla).

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

TARTIŞMA VE SONUÇ: Akut SSKR'li olgularda DNT kalınlığı incelmekte olup, subretinal sıvının tam rezolüsyonundan 6 ay sonra DNT kalınlığında bir miktar artış olmasına rağmen, etkilenmeyen diğer gözlerle kıyasla hala daha incedir.

Anahtar Kelimeler: Santral seröz korioretinopati, Optik koherens tomografi, Dış nükleer tabaka, Retina tabakası kalınlığı, Subretinal sıvı.

P-06

İleri Yaştaki Bireylerde Açık Göz Yaralanmalarının Klinik ve Demografik Özellikleri

Mehmet Canleblebici, Hakan Yıldırım, Mehmet Balbaba
Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Açık göz yaralanması (AGY) geçiren ileri yaştaki hastaların klinik ve demografik özelliklerini değerlendirmek.

YÖNTEM: 2015-2018 yılları arasında kliniğimizde takip edilen, 60 yaş ve üstü, 40 AGY'nin kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, travma etiyojisi, yaralanma yeri, operasyona kadar geçen süre, postoperatif komplikasyonlar, yaralanmanın olduğu mevsim, kırsal veya kentsel bölgede yaşam, sistemik hastalıklar, başvuru anında ve takiplerde en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri değerlendirildi.

BULGULAR: Hastaların 22'si erkek (%55), 18'i kadın (%45) ve ortalama yaş $71,12 \pm 9,30$ yılı. Olguların %65'i kırsal bölgede ve yaralanmaların %37,5'i ilkbahar, %35'i yaz mevsiminde meydana gelmiştir. Eşlik eden sistemik hastalıklar, hastaların 13'ünde (%32,5) hipertansiyon, 3'ünde (%7,5) diyabet, 3'ünde (%7,5) kronik obstrüktif akciğer hastalığı ve 3'ünde (%7,5) Alzheimer hastalığıydı. En sık travma nedeni hastaların 11'inde (%27,5) düşme, 7'sinde (%17,5) odun parçası sıçraması, 6'sında (%15) ağaç dalı çarpması ve 5'inde (%12,5) delici-kesici alet yaralanmasıydı. Hastaların %60'ında korneal, %25'inde skleral ve %15'inde kornea-skleral yaralanma mevcuttu. Hastaların %77,5'i ilk 6-12 saat arasında opere edildi. En sık postoperatif komplikasyon hastaların %42,5'de korneal haze olarak tespit edildi. Preoperatif en iyi düzeltilmiş görme keskinliği hastaların 8'inde (%20) absö, 15'inde (%37,5) ışık hissi, 13'ünde (%32,5) 0,1 ve altı, 4'ünde (%10) 0,1 ile 0,5 arasındayken, postoperatif takiplerde hastaların 7'sinde (%17,5) absö, 5'inde (%12,5) ışık hissi, 14'ünde (%35) 0,1 ve altı, 9'unda (%22,5) 0,1 ile 0,5 arasında ve 5'inde (%12,5) 0,5 ve üstündeydi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İleri yaştaki hastalarda AGY'si gelişimine; mevcut görme keskinliğinin azalmış olması, eşlik eden sistemik hastalıklar ve hareket kabiliyetinin kısıtlanması katkıda bulunmakta ve erken cerrahi müdahaleye rağmen kötü görme prognozu ile sonuçlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Açık göz yaralanması, sistemik hastalık, yaş

P-07

Neovasküler Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda intravitreal Ranibizumab enjeksiyonu sonuçlarımız

Asker Bulut¹, Berrak Şekeryapan Gediz²

¹İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ SEFAKÖY HASTANESİ

²T.C. SAĞLIK BAKANLIĞI ANKARA İL SAĞLIK MÜDÜRLÜĞÜ SBÜ ULUCANLAR GÖZ EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

GİRİŞ VE AMAÇ: Neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) nedeniyle uyguladığımız intravitreal ranibizumab tedavisinin sonuçlarının değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Kliniğimiz retina biriminde neovasküler YBMD tanısıyla intravitreal ranibizumab enjeksiyonu uygulanmış hastalar retrospektif olarak incelendi. Fundus florescein anjiyografi ve optik koherens tomografi (OKT) ile tanısı doğrulanmış hastalara ilk 3 ay ayda bir defa olmak üzere yükleme dozu yapıldı. Daha sonra aylık kontrollerde görme keskinliğine ve OKT'de intra ve/veya subretinal sıvı varlığına göre tekrar enjeksiyon yapıldı. Enjeksiyon öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (GK) ile OKT'de ölçülen santral fovea kalınlığı (SFK) değerleri ve ortalama enjeksiyon sayısı değerlendirildi. EİDGK Snellen eşeli ile ölçülüp logMAR eşdeğerine çevrildi. Veriler t testi ile karşılaştırıldı. $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR: 35 hastanın 45 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 74.4 yıl idi. ortalama takip süresi $8,1 \pm 5,5$ (3-24) aydı. Ortalama enjeksiyon sayısı $3,4 \pm 0,7$ idi. Gözlerin 31'ine (%69) sadece 3 enjeksiyon yapıldı.

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Tedavi öncesi ortalama GK $0,94 \pm 0,50$ iken, 3. ayda $0,83 \pm 0,55$, 6. ayda $0,84 \pm 0,54$, son kontrolde ise $0,84 \pm 0,54$ olarak ölçüldü. Bu değerlerden 3. aydaki GK tedavi öncesine göre anlamlı olarak ölçüldü. Tedavi öncesi ortalama SFK değeri $341,11 \pm 192,13$ μ iken, 3. ayda $224,51 \pm 131,96$, 6. ayda $194,36 \pm 86,29$, son kontrolde ise $207,47 \pm 115,90$ μ olarak ölçüldü. Enjeksiyon sonrası SFK değerlerinin tümü enjeksiyon öncesine göre anlamlı olarak düşüktü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Üç doz yükleme dozunu takiben, görme keskinliği ve OKT bulguları göz önüne alınarak yapılan intravitreal ranibizumab, neovasküler YBMD tedavisinde hem fonksiyonel hem de anatomik olarak etkilidir.

Anahtar Kelimeler: neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonu, ranibizumab, OKT

P-08

Kuru Göz Hastalarında Kornea Topografi Ölçümlerinin Tekrarlanabilirliği

Nurdan Gamze Taşlı

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Göz Hastalıkları ABD,Erzincan

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, kuru göz hastalarında korneal topografi ölçümlerinin tekrarlanabilirliğini değerlendirmek ve sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırmaktır

YÖNTEM:Çalışmaya alınan hastalara ve sağlıklı kontrollere ardışık kornea topografi ölçümleri yapıldı. (Sirius; Cost-ruzioneStrumentiOftalmici, İtaly). Kuru göz hasta grubuna, Uluslararası Kuru Göz Çalışmasının 2007 Tanım ve Sınıflandırma Komitesi Raporuna göre teşhis edilen hastalar dahil edildi. Geçirilmiş intraoküler cerrahi öyküsü olan, ek oküler hastalığı olan ve kontakt lens kullanan hastalar çalışmaya dahil edilmedi.Ölçümler sonucunda minimum ve merkezi kornea kalınlığı, aköz derinliği, apeks eğriliği, ön kamara volümü, iridokorneal açısı, kornea volümü ve ortalama simülasyon keratometri değerleri kaydedildi. Sınıf içi korelasyon katsayısı hesaplanarak tekrarlanabilirlik değerlendirildi.

BÜLGÜLAR:Otuz kuru göz sendromlu hasta ve 30 sağlıklı kontrol çalışmaya dahil edildi.Gruplar yaş ve cinsiyet olarak benzerdi. Her iki gruptaki tüm topografi parametreleri arasındaki sınıf içi korelasyon katsayıları yüksek oranda tekrarlanabilirlik göstermiştir. (> 0.90).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sirius kornea topografi sistemi tarafından yapılan ön segment ölçümleri kuru göz hastaları için güvenilir bir şekilde tekrarlanabilir, klinik uygulamalar ve araştırmalar için yeterince güvenilirdir.

Anahtar Kelimeler: kornea topografi,kuru göz, ön segment

P-10

Our External Dacryocystorhinostomy Results In Primary Acquired Nasolacrimal Duct Obstruction

Ekrem Çelik

Çerkezköy State Hospital, Tekirdağ, Turkey

BACKGROUND AND AIM:The aim of this study was to evaluate the results of external dacryocystorhinostomy in patients with primary acquired nasolacrimal duct obstruction.

METHODS:The patients who underwent external dacryocystorhinostomy between January 2018 and February 2019 were examined retrospectively. The surgery was performed using linear modified lynch incision and single flap technique.

RESULTS:Three patients were male (%10) and 27 patients were male. (%90). The average age was 52.7. The follow up period was 13 months. We used bicanalicular silicone tube in intubation to prevent the blockage of ostium in seven patients (% 23.3). A patient's tube came out before the first month, the other 6 patients' tubes were removed at 3 month. In the first month of a patient, occlusion occurred and failed dacryocystorhinostomy was accepted (success rate %96.6).

CONCLUSIONS:External dacryocystorhinostomy is a very successful surgical procedure in primary acquired duct obstruction.

Keywords: External dacryocystorhinostomy, nasolacrimal duct obstruction, silicone intubation

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Picture 1.

Intraoperative footage of opening 15x15 mm bone window in external dacryocystorhynostomy.

Picture 2.

Intraoperative footage of linear modified Lynch incision suturation

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

P-11

Medikal Tedaviye Dirençli Glokom Olgularımızda Kısa Dönem Ahmed Glokom Valvi İmplantasyonu Sonuçlarımız

Raziye Dönmez Gün, Hatice Selen Sönmez, Ayşegül Penbe, Şaban Şimşek

Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Kartal Lütüfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Amacımız medikal tedaviye dirençli glokom olgularımızda Ahmed Glokom Valf (AGV) implantasyonunun kısa dönemde göz içi basıncı (GİB) ve görme keskinliği (GK) üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Şubat 2018-Ekim 2018 tarihleri arasında dirençli glokom tanısıyla AGV implantasyonu yapılan olgular geriye dönük incelendi. Görme keskinliği en az ışık hissi düzeyinde olan ve takip süresi en az 6 ay olan hastalar seçildi. Hastaların cerrahi öncesindeki santral kornea kalınlığı (SKK) not edildi. Cerrahi öncesi ve son muayenedeki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), GİB, ilaç kullanım sayısı kaydedildi. Postoperatif komplikasyonlar ve uygulandıysa ek cerrahiler not edildi. Ek cerrahi yapılmaksızın ilaçlı veya ilaçsız GİB'in 6-21 mmHg olması, görme keskinliğinin korunması cerrahi başarı olarak kabul edildi.

BULGULAR:Cerrahi başarı tam veya kısmi başarı ve başarısızlık olarak ayrıldı. Primer açık açılı (n=5), neovasküler (n=5), penetran keratoplastiye sekonder (n=2), konjenital (n=1), pseudoeksfolyatif (n=2) ve travmatik glokom (n=1) olmak üzere 16 dirençli glokom olgusunun 16 gözü değerlendirildi. Preoperatif SKK 535 ± 38.20 µm olarak saptandı. Ortalama yaş $54,38\pm 14,78$ yıl, takip süresi $10,12\pm 2,24$ (6-12) ay, GİB değerleri sırasıyla $42,68\pm 9,32$ ve $13,87\pm 3,46$ mmHg, kullanılan ilaç sayısı sırasıyla $3,68\pm 0,70$ ve $2,42\pm 1,13$ olarak saptandı. 1 hastada AGV plate bölgesinde kist gelişimi, 1 hastada koroid dekolmanı, 1 hastada tüp ucunun irise gömülü olduğu, 1 hastada tüp ucunda vitre varlığı görüldü. Tam başarı, kısmi başarı, toplam başarı ve başarısızlık oranları sırasıyla % 56 (n=9), %44 (n=7), %100 (n=16), %0 (n=0) olarak saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Dirençli glokom olgularında pre ve postoperatif yönetim oldukça zordur. Medikal tedaviye dirençli olgularda AGV implantasyonu ile kısa dönemde GİB' de memnun edici bir düşüş ve düşük komplikasyon oranları sağlanabilmektedir. Daha uzun süreli takip ve daha fazla hasta sayısı ile yapılan çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ahmed Glokom Valvi, medikal tedaviye dirençli glokom, göz içi basıncı

P-12

Acil İntraorbital Yabancı Cisimler; Cerrahi Tedavi Yaklaşımı ve Sonuçlarımız

Selam Yekta Şendül

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Acil Göz kliniğimize başvuran ve intraorbital yabancı cisim tespit edilen hastalara uygulanan cerrahi yaklaşım ve sonuçlarımızı paylaşmak.

YÖNTEM:Ocak-2015 ile Aralık 2018 tarihleri arasında orbital yabancı cisim nedeniyle orbitotomi yapılan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların epidemiyolojik verileri, travma şekli, yabancı cisim (YC) türü, yabancı cismin orbitaya giriş yeri ve yerleşimi, oküler hasar, cerrahi yaklaşım ve sonuçları detaylı bir şekilde incelendi. Hastaların takip süreleri 5 ay ile 44 ay arasında olup ortalama 22.61 idi.

BULGULAR:Onbir erkek, 2 kadın toplam 13 hasta çalışmaya alındı. Hastaların yaş aralığı 2 ile 45 yıl arasında olup ortalama 21.38 idi. Dokuz hastada sağ, 4 hasta ise sol gözde YC vardı. Üç hasta düşme, 4 araç içi trafik kazası (AİTK), 2 kurşunlanma, 2 iş kazası, 1 araç dışı trafik kazası (ADTK), 1 hastada ise bomba patlaması nedeniyle travma olmuştu. Beş hastada cam, 2 metal, 2 kurşun saçması, 2 kalem, 1 şarapnel parçası ve bir hastada ise tahta parçası vardı. İki hastada orbital YC kaynaklı glob perforasyonu, bir hastada ise konjonktiva ve limbusta cam parçaları vardı. Tüm Hastalarda YC giriş deliği bölgesinde kesi ve değişken derecede hasar vardı.

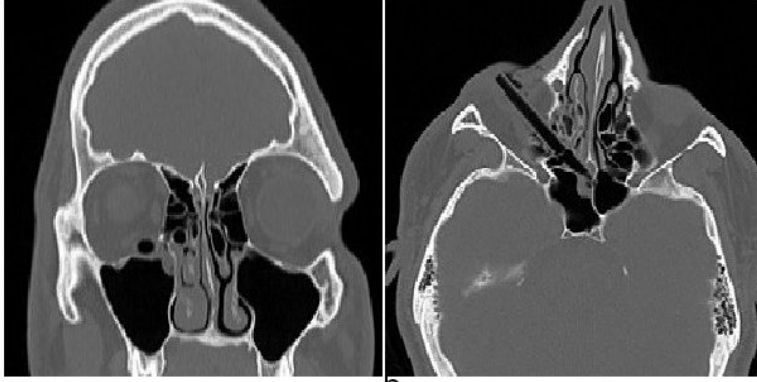
TARTIŞMA VE SONUÇ:İntraorbital yabancı cisim travmalarında klinik tablo cismin yapısına ve yerleşimine göre değişiklik gösterebilir. Orbita içi yabancı cisimlerde görme kaybı; globa, optik sinire, oküler kan dolaşımına etkili nedeniyle travma sonucunda akut olarak gelisir yada geç dönemde toksik veya infektif etkiler ortaya çıkar. Cam, taş parçası, plastik ve metal gibi yabancı cisimler iyi tolere edilebilirken, organik materyaller iyi tolere edilmezler

Anahtar Kelimeler: Orbita, Orbital travma, Orbitotomi, Yabancı cisim

42. Bahar Sempozyumu

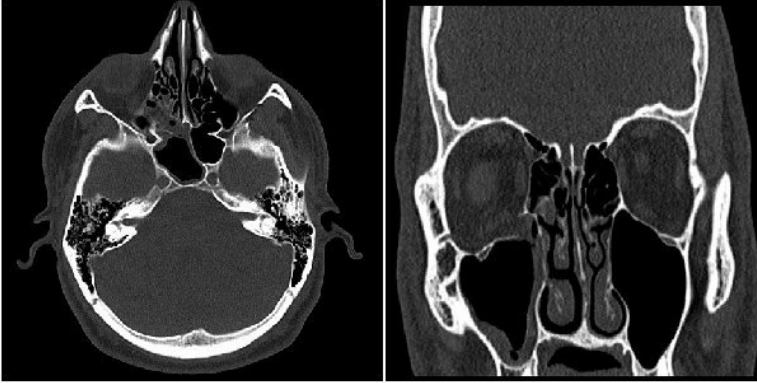
10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

resim1

24 yaşında erkek hasta, düşme sonrası orbitayı boydan boyca geçen ve sfenoid sinüse uzanan kalem parçası.

resim2

Aynı hastanın postoperatif 1.ay aksial ve koronal bilgisayarlı tomografi görüntüsü

P-13

Penetran göz yaralanma olgusunun ön segment elemanlarının Scheimplug kornea topografisi ile görüntülenmesi

Kadriye Demir Boncukçu, Nilgün Özkan Aksoy, Büşra Güner, Erkan Çelik, Gürsoy Alagöz
Sakarya Üniversitesi, Göz Hastalıkları ABD, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:AMAÇ: Penetran göz yaralanması sebebiyle kornea tam kat kesisi ve travmatik kataraktı olan olgunun ön segment yapılarının Scheimplug kornea topografisi ile görüntülenmesi.

YÖNTEM:Ön segment yapılarının Scheimplug kornea topografisi ile görüntülenmesi.

BULGULAR:OLGU: Otuziki yaş, erkek hasta sağ göze çivi çarpması sebebiyle kliniğimize başvurdu. İlk muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağda 0,8; solda 1.0 idi. Sağ göz ön segmentte kornea santralinde çivi giriş yeri olarak izlenen kornea tam kat kesi hattı mevcut olup yara yeri kapalıydı ve seidel testi negatifti. Saat 12 de iris sfinkter rüptürü vardı. Fundus muayenesinde seçilebilen alanlar doğal değerlendirildi. Sol göz muayenesi doğaldı. Radyolojik incelemede göz içi yabancı cisim izlenmedi. Topikal güçlendirilmiş vankomisin, seftazidim ve sikloplejin başlanarak yatış verildi. Acil servisteki ilk muayenesinde tetanoz aşısı yapıldığı bilgisi alındı. B-mod ultrasonografide retina koroid yatışıktı ve yabancı cisim saptanmadı. Kornea penetrasyon hattını ve yabancı cismin iris ve lense bağlı temasındaki hasarı görebilmek için Scheimplug kornea topografi çekildi. Lenste travmaya bağlı dansite artışı izlendi ve travmatik katarakt olarak değerlendirildi. 4. Gün muayenesinde EİDGK sağda 0,6 idi ve kornea kesi alanından seidel testi negatif, ön kamara derinliği iyiydi. Mevcut tedaviye topikal steroid tedavisi eklendi. Birinci hafta kontrolünde Scheimplug kornea topografi ile kornea yara sakin iken lensteki dansite artışı belirgin hale gelmişti. Travmatik katarakt ön tanısı ile fakoemülsifikasyon ile göz içi mercek uygulaması yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SONUÇ: Ön segment yaralanmalarında yaralanmanın lokalizasyonunu, penetrasyon derecesini değerlendirmek, kornea, ön kamara elemanları, iris düzlemi ve lens düzeyindeki yaralanma miktarını belirlemek için Scheimplug kornea topografi cihazı tanı ve takipte kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Scheimplug,topografi, travmatik katarakt, penetran göz

42. Bahar Sempozyumu

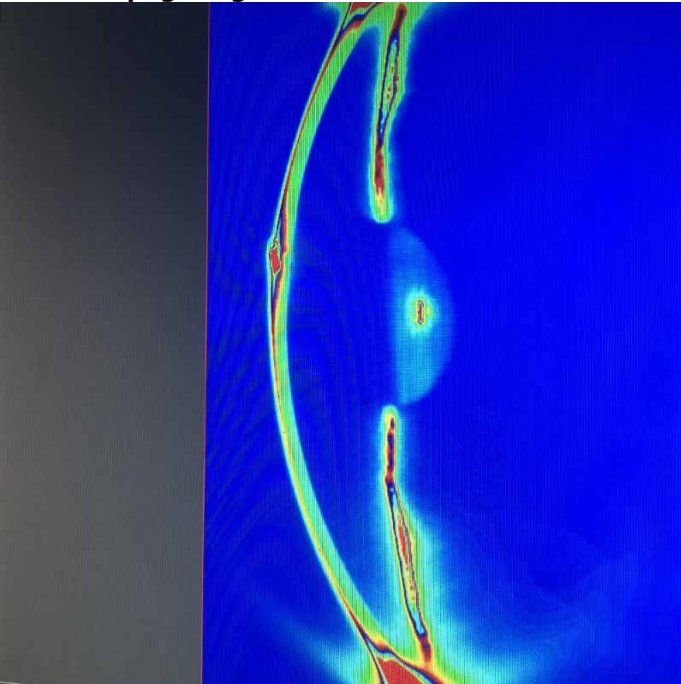
10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

2. saat topografi görüntüsü

penetran göz yaralanması sonrası 2. saat topografi cihazıyla kornea, ön kamara, iris, lensin görüntülenmesi.

2. saat topografi görüntüsü

penetran göz yaralanması sonrası 2. saatte topografi cihazıyla kornea, ön kamara, iris, lensin görüntülenmesi

42. Bahar Sempozyumu

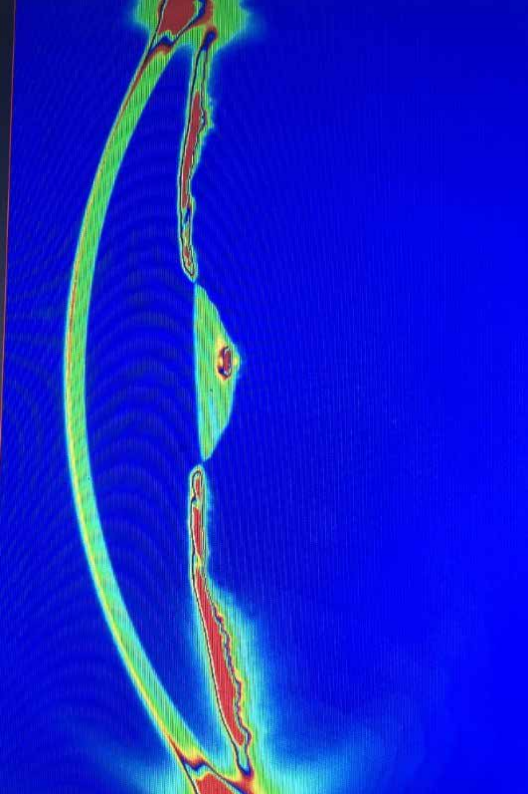
10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

7. gün topografi görüntülenmesi

penetran göz yaralanması sonrası 7.gün kornea, ön kamara, iris, lensin görüntülenmesi

7. gün topografi görüntülenmesi

penetran göz yaralanması sonrası 7.gün kornea, ön kamara, iris, lensin görüntülenmesi

P-14
Isolated Cavernous Hemangioma Of Conjunctiva

Ekrem Çelik¹, Tansu Gönen²

¹Çerkezköy State Hospital, Tekirdağ, Turkey

²Department of Ophthalmology, Namık Kemal University, Tekirdağ, Turkey

BACKGROUND AND AIM:To report a case of isolated cavernous hemangioma of conjunctiva.

METHODS:A 41 years old man presented with lobular, violet colored and vascularised mass over bulbar conjunctiva close caruncular region.

RESULTS:Tumoral mass and 3 mm clear zone excision was performed. The pathology report was diagnosed cavernous hemangioma with clear borders. No recurrence or associated vascular lesion was reported.

CONCLUSIONS:There are only few reports of isolated conjunctival cavernous hemangioma. This tumor is in differential diagnosis of conjunctival vascular tumors.

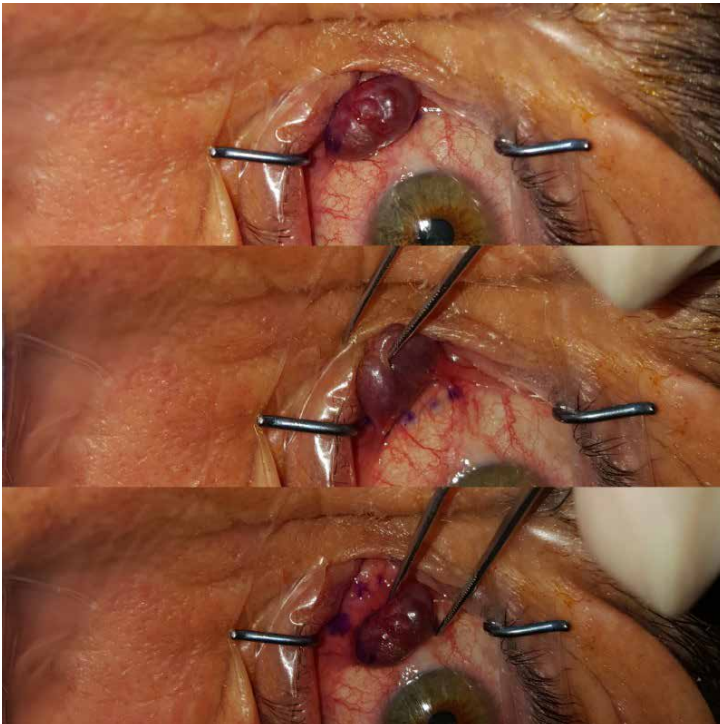
Keywords: Isolated cavernous hemangioma, conjunctival tumors, caruncular masses

Picture 1.

Preoperative footage of left eye with violet colored tumor

Picture 2.

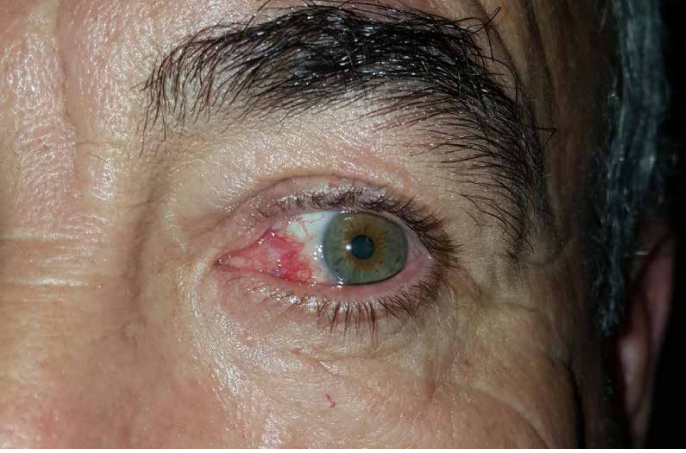

Intraoperative 3 mm of tumor clear zone marking

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Picture 3.

Footage of postoperative 5th. day

Picture 4.

Footage of postoperative 1st. month

P-15

Penetran keratoplastili hastalarda travmatik yara ayrılması sonuçlarımız

Mehmet Canleblebici, Hakan Yıldırım, Onur Çatak, Mehmet Balbaba
Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran keratoplastili (PK) hastalarda göz travması sonrası yara ayrılması özelliklerini değerlendirmek.

YÖNTEM: 2011-2018 yılları arasında kliniğimizde göz travması sonrası yara ayrılması gelişen PK'li hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, PK nedenleri, PK'den operasyona kadar geçen süreleri, travma nedenleri, korneal yaralanma yeri, ek patolojiler, yapılan operasyon, başvuru anında ve takiplerde en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) değerlendirildi.

BULGULAR: 8 hastanın 9 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların 5'i erkek (%62,5), 3'ü kadındı (%37,5) ve ortalama yaş $67,37 \pm 19,07$ (33-95) yılı. En sık PK endikasyonu 5 hasta (%55,5) ile büllöz keratopatiydi. PK ve travma arası süre ortalama $7,77 \pm 7,06$ (2-24) aydı. Tüm hastalarda yara ayrılması künt göz travması nedeniyle meydana gelmişti. En sık künt travma nedeni 4 hastada (%44,4) el/parmak çarpması sonrasıydı. Tüm hastalarda ayrılma donör-alıcı ara yüzeyindeydi. Yara ayrılma yerlerinin 4 gözde (%44,4) üst ve alt temporal bölgeden, 3 gözde (%33,3) üst yarından, 2 gözde (%22,2) üst ve alt nazal bölgede olduğu görüldü. 5 gözde (%55,5) yara ayrılması 6 saat kadranı ve daha üzerindedi. Tüm hastalara primer suturezasyon yapıldı. 1 hastaya (%11,1) greft yetmezliği nedeniyle tekrar PK yapılması gerekti. En sık eşlik eden patoloji 4 hastada (%44,4) iris prolapsusuydu. Preoperatif EİDGK hastaların 6'sında (%66,6) el hareketi düzeyindeydi, 2 hastada (%22,2) 0,1 altı, 1'inde (%11,1) 0,1 ve üstündeydi ve postoperatif takiplerde hastaların 3'ünde (%33,3) el hareketi düzeyi, 2'inde (%22,2) 0,1 altı, 4'ünde (%44,4) 0,1 ve üstündeydi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PK'li hastalarda travmatik yara ayrılması diğer perforan göz yaralanmalarına oranla künt travmalarla daha kolay meydana gelebilmektedir. Yaralanma travmanın geliş yönüne bağlı olarak tüm kadranlarda izlenebilir. Travma sonrası greft kaybı ve görme keskinliğinin azalması gibi komplikasyonlar artmaktadır. PK'li hastalar olası travmalardan korunmaları için uyarılmalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: Travmatik göz yaralanması, keratoplasti, yara ayrılması

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

P-16

Ön segmentte yabancı cisim varlığı ile birlikte penetran göz yaralanmaları

Burçin Çakır, Büşra Güner, Nilgün Özkan Aksoy

Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:Penetran göz yaralanmalarında ön segmentte yabancı cisim sıklığı, cerrahi yaklaşım ve prognostik faktörleri incelemek.

YÖNTEM:Ocak 2017- Şubat 2019 yılları arasında penetran göz yaralanması nedeniyle kliniğimize başvuran hastaların dosyaları geriye dönük incelendi. Ön segmentte tam kat penetrasyon ve yabancı cisim olan hastalar çalışmaya alındı. Yaş ortalaması, cinsiyet dağılımı, yabancı cisim türü, yerleşimi, cerrahi yöntem ve prognoz değerlendirmeye alındı.

BULGULAR:Penetran göz yaralanması ile kliniğimize başvuran 91 hastanın 9'unda ön segmentte yabancı cisim olduğu görülmüştür. Tamamı erkek olan hastaların yaş ortalaması $47,5\pm 19,9$ yıl idi. Hastaların 2'sinde yabancı cisim göz içi merceğine (GİM) kadar uzanmış, 2'sinde ön kamarada irise temas halinde ve 8'inde korneaya penetre halde olduğu görüldü. Yabancı cisim, 7 hastada demir tel ya da parçası, 2 hastada odun parçası idi. Tüm hastalara penetran göz yaralanması nedeniyle ameliyathanede müdahale edildi. Yedi hastada korneal giriş yerinden yabancı cisim çıkarılırken 2 hastaya katarakt cerrahisi ve GİM implantasyonu yapıldı. 5 hastaya korneal sütür atıldı. Olguların son izlemde ortalama görme keskinliği $0,57\pm 0,24$ idi. Hiçbir olguda endoftalmi görülmedi. Görme keskinliğindeki azalmanın korneal skar ve astigmatizma nedenli olduğu izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Ön segmentte yabancı cisim varlığı ile birlikte penetran göz yaralanması %9,8 olarak bulundu. Sıklıkla erkeklerde iş kazası sonrası olduğu görüldü ve görsel prognozun korneal yaralanmanın şiddetine bağlı değiştiği gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: penetran göz yaralanması, yabancı cisim, ön segment

P-17

Vitamin D eksikliği olan hastalarda optik koherens tomografi anjiyografi değişiklikleri

Erel İcel

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Erzincan

GİRİŞ VE AMAÇ:Vücut için D vitamini düzeyi ciddi biyolojik öneme sahiptir. Vitamin D düzeyinin makula yapısı ile ilişkisi ile ilgili çeşitli çalışmalar bulunmasına rağmen bu alandaki veriler kısıtlıdır. Bu çalışmanın başlıca amacı 25(OH)D düzeyi eksikliğinde makular mikrovasküler yapının OCTA yardımıyla incelenmesidir.

YÖNTEM:D vitamin eksikliği olan 82 hastanın 82 gözü ile sağlıklı 50 hastanın 50 gözü çalışmaya dahil edildi. Tüm katılımcılara OCT ve OCTA tetkikleri yapıldı. Bu tetkikler sonrası katılımcıların yüzeysel ve derin retina tabakalarında FAZ, damar dansitesi ölçümleri istatistiksel olarak kıyas edildi.

BULGULAR:Katılımcıların venöz kan örneklerinden ölçülen 25(OH)D düzeyleri Grup I'de ortalama 7.61 ± 3.27 iken, Grup II'de 25.39 ± 4.16 'ydı ve bu değerler arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p<0.0001$). Olgularda yüzeysel ve derin FAZ ölçümlerine bakıldığında bu değerler Grup I'de belirgin olarak daha yüksekti. Retina damar dansitesi ölçümlerinin Grup II'de anlamlı şekilde daha yüksek olduğu saptandı. Olguların makular kalınlık değerleri kıyaslandığında Grup II'de anlamlı yükseklik bulunmuşken, MV ve RNFL analizlerinde anlamlı fark saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmadan elde edilen neticelerde D vitamin eksikliği olan grupta yüzeysel ve derin retina tabakalarında FAZ değerlerinin anlamlı şekilde yüksek olduğu, damar dansite ölçümlerinin ise anlamlı şekilde düşük olduğu saptanmıştır. Bu bulgulara istinaden D vitamin düzeyinin makular mikrovasküler yapıyı etkileyebileceği belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: D vitamini, makula, optik koherens tomografi anjiyografi

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

P-18

Sorunsuz katarakt cerrahisi sonrasında toksik anterior segment sendromu (TASS) gelişen 6 vakanın klinik bulgular ve tedavi protokolü açısından değerlendirilmesi

Ayşegül Penbe, Raziye Dönmez Gün, Hatice Selen Sönmez Kanar, Mehmet Can Özen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dr. Lütfi Kırdar Kartal Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Toksik anterior segment sendromu (TASS), postoperatif erken dönemde ortaya çıkan, ön segmentin enfeksiyöz olmayan enflamatuvar reaksiyonu ile karakterize oldukça ciddi bir cerrahi komplikasyondur. Bizler de kliniğimizde gerçekleştirilmiş katarakt cerrahilerini takiben ortaya çıkan TASS' nun olası sebeplerini, ayırıcı tanısını, tedavisini ve sonuçlarını ortaya koymak amaçladık.

YÖNTEM:Kliniğimizde 1 gün ara ile katarakt ameliyatı olan ve ön kamarada şiddetli fibrinoid reaksiyon ve limbustan limbusa diffüz kornea ödeminin görülmesi ile TASS tanısı alan toplam 6 hasta (1. gün, aynı seans, aynı cerrah tarafından EKKE yöntemiyle 2 vaka, 2. gün aynı seans, diğer bir cerrah tarafından fakoemülsifikasyon yöntemiyle 4 vaka) çalışmaya dahil edildi. Sistemik ve yoğun lokal steroid yanında antibiyotik tedavisi başlanan hastaların günlük olarak vizyonları ile biyomikroskopik bulguları USG ve ön segment fotoğrafları eşliğinde kaydedildi.

BULGULAR:EKKE yöntemi ile opere olan 2 hastada sırasıyla postoperatif 5. ve 6. günlerde kornea ödemi ve ön kamara reaksiyonu tamamen geriledi. Fakoemülsifikasyon yöntemi ile opere olan 1 hastada postoperatif 14. günde kornea ödemi tamamen gerilerken sektöryel iris atrofisi gelişti. 3 hasta ise yeterli korneal iyileşme sağlamadığından desme membran edotelyal keratoplasti uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:TASS' da görülen ön kamaradaki steril inflamasyonun öncelikli olarak arka segment tutulumunun mutlaka eşlik ettiği cerrahi endoftalmiden ayırt edilmesi gerekmektedir. Bu nedenle şüpheli vakalar vizyon kaybı ve oküler morbiditesi daha kötü olduğundan mutlaka endoftalmi olarak değerlendirilmeli ve ona göre tedavi edilmelidir. Tek kullanımlık aletlere geçilmesi ve/veya aletlerin usule uygun yıkanması, TASS komplikasyonunu azaltmak için önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: toksik anterior segment sendromu, TASS, endoftalmi, sterilizasyon, postoperatif korneal ödem

P-19

Glokoma bağlı Prostaglandin kullanan ve eş zamanlı Graves egzoftalmusu olan hastalarda gözlenen periorbitopatinin değerlendirilmesi

Emine Savran Elibol

Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom için kullanılan Prostaglandin analoglarının lokal yan etkileri enoftalmus, üst göz kapağı sulkusunda derinleşme, orbital yağ atrofisi olarak «prostaglandin ilişkili periorbitopati» adıyla tanımlanmıştır. Okuloplasti biriminde Graves egzoftalmusu için takip edilen hastaların eş zamanlı glokom nedeniyle prostaglandin kullanımının Hertel ölçümlerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Glokom ve okuloplasti biriminde takip edilen Graves tanılı egzoftalmusu olan dört hasta retrospektif olarak değerlendirildi.

BULGULAR:Bilateral egzoftalmusu olan ve tek gözde glokomu olup prostaglandin kullanan üç hastanın bir yıl sonra ilaç kullanılan gözde Hertel değerlerinde 1 mm azalma olduğu gözlemlendi. Bir hastanın Hertel değerinde herhangi bir değişiklik gözlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Prostaglandin ilişkili periorbitopatinin mekanizması tam olarak açıklanmamıştır. Son çalışmalarda prostaglandin F reseptörlerinin uyarılmasının adipogenezisin inhibisyonuna sebep olarak orbital yağ doku atrofisine yol açtığı bildirilmiştir. Hayvan çalışmalarında farelere enjekte edilen bimatoprostun adiposit atrofisine sebep olduğu gösterilmiştir. Prostaglandin analoglarının bu etkisi egzoftalmusu olan hastalarda tedavi olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: egzoftalmus, periorbitopati, prostaglandin

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

P-20

Hemifasiyel spazmlı hastalarda etkilenen göz ile diğer normal gözün gözyaşı parametreleri açısından karşılaştırılması

Neslihan Bayraktar Bilen, Pınar Topçu Yılmaz
Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Hemifasiyel spazmlı hastalarda spazm olan göz ile diğer gözün gözyaşı parametrelerini karşılaştırarak göz çevresindeki kas spazmının gözyaşına etkisini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Hafif, orta ve ağır şiddette hemifasiyel spazm nedeni ile takip edilen, son 3,5 aydır herhangi bir tedavi almamış hastalar çalışmaya alındı. Çalışma gözlemsel kesitsel bir çalışmadır. Dışlama kriterleri oküler cerrahi veya travma hikayesi, ön segment hastalığı, kontakt lens kullanımı, aktif korneal oküler yüzey hastalığı (keratit, konjonktivit), emzirme ve gebeliktir. Bu çalışmada hemifasiyel spazm olan göz ve diğer normal göz; göz yaşı menisküs yüksekliği (GMY), göz yaşı menisküs derinliği (GMD), gözyaşı kırılma zamanı (GKZ), anestezi Schirmer 1 testi ve korneal floresan boyanma (KFB) (CFS NEI/Industry Grading System) açısından karşılaştırıldı. GMY ve GMD ölçümü için 3D Fourier domain ön segment optik koherens tomografi (Topcon Corp., Tokyo, Japan) aleti kullanıldı.

BULGULAR:29 hasta (13 kadın, 16 erkek) çalışmaya dahil edildi. Yaş ortalaması $56,20 \pm 11,09$ (27-73) idi. 15 hastada hemifasiyel spazm sağda, 14 hastada sol tarafta idi. Spazm olan gözde GMY, GMD, GKZ, Schirmer 1 testi ve korneal floreal boyanma sırası ile $264,25 \pm 78,47$; $179,82 \pm 43,98$; $6,95 \pm 4,87$; $8,72 \pm 5,33$; $1,48 \pm 2,02$ iken normal gözde $331,67 \pm 137,66$; $222,07 \pm 78,96$; $9,24 \pm 6,32$; $10,44 \pm 6,28$; $0,86 \pm 1,92$ idi. (Sırası ile p: 0,003; p: 0,005; p: 0,005; p:0,055; p: 0,130 idi).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hemifasiyel spazmdan etkilenen gözde GMY, GMD ve GKZ diğer normal göze göre anlamlı olarak düşüktü. Hemifasiyel spazmda göz çevresindeki kronik kasılma göz yaşı üretimini, dağılımını ve drenajını etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: gözyaşı parametreleri, gözyaşı menisküs yüksekliği, hemifasiyel spazm

P-21

Künt Travma Sonrası Arka Kamara Göz İçi Lensinin Konjonktiva Altına Dislokasyonu

Burcu Yüceku, Kamile Öter, Abdulsemet Öztürk
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Rize

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödo fakik hastalarda oküler travma sonrası göz içi lens dislokasyonu görülebilir. Literatürde göz içi lenslerin suprakoroidal boşluğa, vitreusa ve subkonjonktival boşluğa disloke olabileceği gösterilmiştir. Oküler travma sonrası inferior subkonjonktival boşluğa disloke olan arka kamara göz içi lensi olgusunun paylaşılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:75 yaşında bayan hasta acil servise düşme sonrası sol gözünde görme kaybı, ağrı, kızarıklık şikayetiyle başvurdu. Hastanın iki yıl önce sol göz katarakt operasyonu öyküsü mevcuttu. Hastanın yapılan muayenesinde, sağ göz görme keskinliği 0,7; sol göz görme keskinliği absolu idi. Biyomikroskopik muayenede sol gözde nazal limbus 0,5 mm kenarında inferiordan başlayıp superiora kadar uzanan skleral perforasyon hattı mevcuttu, üveal doku prolapsüsü mevcuttu. Ön kamarada total hifema mevcuttu. Arka segment görülemedi. Yapılan B-scan usg de vitreus hemorajisi mevcuttu (Figür 1).

BULGULAR:Hastaya genel anestezi altında 360 derece peritomi yapıldığında tek parçalı foldable arka kamara lensinin inferiorda konjonktiva altında olduğu görüldü (Figür 2). IOL konjonktiva altından çıkarıldıktan sonra üveal dokular uzaklaştırılarak skleral perforasyon reperasyonu ve konjonktiva sütürasyonu yapıldı. Hastanın 1. ay kontrolünde görme keskinliği afak tashihle 0,1 olup korneanın saydam, ön kamaranın sakin, travmatik aniridinin mevcut olduğu (Figür 3) ve retinanın yatışık olduğu görüldü (Figür 4).

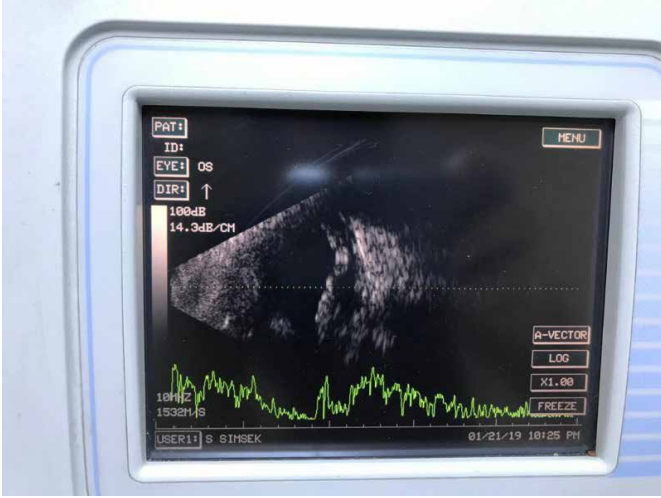
TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz içi lensinin travma sonrası konjonktiva altına migrasyonu psödo fakosel olarak adlandırılmaktadır ve oküler travmanın katastrofik bir komplikasyonudur. Göz küresi ve vizüel rehabilitasyon açısından dikkatli muayene ve uygun cerrahi tedavinin uygulanması gereken acil bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: Arka kamara lensi, Künt oküler travma, Psödo fakosel

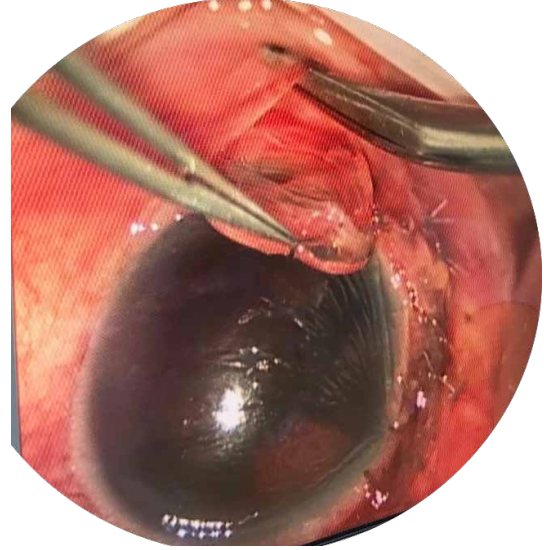
42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Figür 1

Figür 2

Figür 3

Figür 4

P-22

Aksiyal Spondiloartropatide Retina ve Koroidal Vasküler Yapıların Optik Koherens Tomografi İle Değerlendirilmesi

Berkay Akmaz¹, Mehmed Uğur Işık², Fahrettin Akay¹, Servet Akar³

¹Katip Çelebi Üniversitesi, Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Abd

²Haran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Abd

³Katip Çelebi Üniversitesi, Romatoloji Abd

GİRİŞ VE AMAÇ:Aksiyal spondiloartrit(axSpA) esas olarak aksiyal iskeleti etkileyen kronik inflamatuvar bir hastalıktır. Aksiyel spondiloartritte en sık görülen ekstra-artriküler tutulum, özellikle akut anterior üveite(AAÜ) bağlı, oküler enflamasyondur.Bu çalışmanın amacı axSpA hastalarında retina ve koroid vasküler yapılarını OCT ile değerlendirmek ve sağlıklı kontrol denekleriyle karşılaştırmaktır.

YÖNTEM:Çalışmaya toplam 70(ort yaş 39±10 yıl) axSpA hastası(50 radyografik(r) ve 20 nonradyografik(nr)-axSpA) ve 50(ort yaş 41± 6 yıl) sağlıklı kontrol grubu dahil edildi.Sferik eşdeğeri(SE) >3 D olan ve göz içi basıncı(GİB)≥21 mmHg olan olgular çalışma dışı bırakıldı.Koroid kalınlıkları(ChT), makula ve ganglion hücresi kompleksi(GCC), aynı operatör tarafından spektral domain optik koherens tomografi(SD-OCT) ile ölçülmüştür.

BULGULAR:AxSpA hastalarında ortalama BASDAI(Bath Ankylosing Spondylitis Disease Activity Index) skoru 3.6±2.5, BASFI(Bath Ankylosing Spondylitis Functional Index) skoru 3.4±2.9, ASDAS-CRP(Ankylosing Spondylitis Disease Activity Score) 2.6±1.3 idi.Hastaların %14'ünde AAÜ öyküsü vardı ve %61'i TNFi ajanları ile tedavi edilmişti.Kontrol

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

ve hasta grubu arasında SE(p=0.640),GİB(p=0.815) ve vücut kitle indeksi(p=0.124) açısından anlamlı fark yoktu. AxSpA hastalarında ChT(p<0.001) artmış, GCC kalınlığı (p<0.001) azalmıştı. Üveit varlığı ile ChT ve GCC arasında ilişki yoktu. TNF ile tedavi edilen hastalarda GCC daha da azalmış olmasına rağmen, bu fark anlamlılığa ulaşmamıştır(p=0.058). Ancak TNF ile tedavi edilen hastalarda total kolesterol ve trigliserid ile makula ve GCC kalınlıkları arasında ters korelasyon mevcuttu. Hastalık aktivite skorları ile arka segment ölçümleri arasında ilişki yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuçlarımız, ön segment inflamasyonunun yanı sıra, gözün arka segmentinin de axSpA hastalarında etkilenebileceğini göstermiştir. AxSpA'da, GCC incelmesinin iyi bir mikro-nörotoksisite göstergesi olabileceği görülmüştür. ChT'nin yükselmesi inflamasyonun önemli bir göstergesi olabilir.

Anahtar Kelimeler: aksiyel spondiloartrit, üveit, koroid kalınlığı, makula kalınlığı, retina sinir lifi kalınlığı, ganglion hücre kompleksi

P-23

Primary laser photocoagulation for the treatment of A giant retinal tear

Aslan Aykut, Özlem Şahin

Department of Ophthalmology, Marmara University, İstanbul, Turkey

BACKGROUND AND AIM: Giant retinal tears (GRTs) are circumferential tears of more than 90 degrees of the Retina. GRTs comprise about 1.5% of rhegmatogenous retinal detachment. Although they are rare, GRTs poses great challenges in management due to its high risk of intra- and post-operative complications and the many technical difficulties involved. We report a case where the giant retinal tear was managed with laser photocoagulation alone.

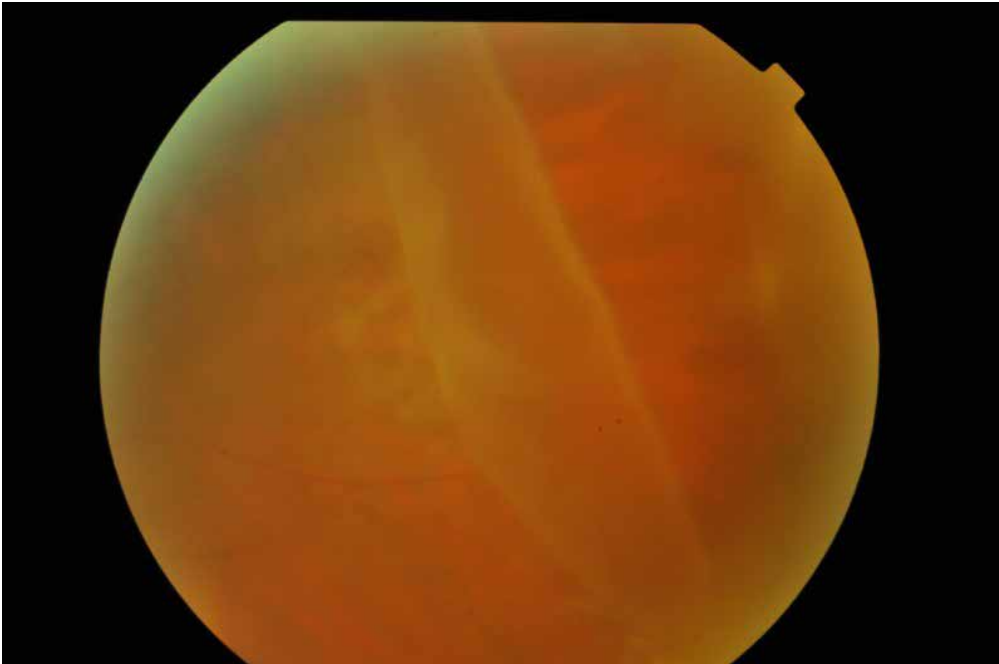
METHODS: A retrospective case report of a patient with giant retinal tear who underwent primary laser photocoagulation

RESULTS: A 56-year-old man presented with 3-weeks history of floaters in his left eye. Visual acuity (VA) of his left eye was 0.6 and intraocular pressure (IOP) was 13 mmHg. Fundus examination revealed a left GRT extending from 12 o'clock to 5 o'clock. Laser retinopexy was performed. At 4th month VA was 1.0, IOP was 9 mmhg and retina was attached posterior to the retinopexy area. A temporal defect was noted at visual field test.

CONCLUSIONS: Treatment of GTRs with more invasive methods is well shown in the literature. However for selected cases laser retinopexy alone may be a safe and less invasive alternative treatment method for GTRs.

Keywords: Giant retinal tear, laser photocoagulation, retinal detachment

GTR

42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

P-24

Preeklampitik olmayan bir gebede koroid kalınlaşması ve santral seröz koryoretinopati gelişimi

Furkan Kırık, Büşra Kantarcı, Cansu Ekinci, Ersin Akbulut, İbrahim Arif Koytak, Mehmet Hakan Özdemir
Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Santral seröz koryoretinopati (SSKR) 20-50 yaş arası erişkinlerde, sıklıkla erkeklerde ortaya çıkan, maküla bölgesinde duysal retina altında seröz sıvı toplanması ile karakterizedir. Hastalık tip A kişilik, sistemik hipertansiyon, gebelik, kortikosteroid ve birçok medikal ajanla ilişkilidir. Biz bu vaka-mızda gebelikte preeklampsi olmadan da koroid kalınlığının (KK) artarak SSKR gelişebileceğini göstermeyi hedefledik.

YÖNTEM:29 yaşında ve 20.gebelik haftasında(GH) ani görme azlığı gelişen bir olgunun incelenmesi.

BULGULAR:Ani görme azlığı gelişen hastanın görme keskinliği(GK) sağda 1,0 solda 0,5 seviyesindeydi.Göz içi basınç değerleri bilateral normaldi.Fundus muayenesinde sol makülaya sınırlı seröz retinal dekolman izlendi(Resim1). Optik koherens tomografi (OKT) görüntülerinde sol makülada subretinal seröz sıvı birikimi, bilateral KK artışı (sağda 741µm solda 665µm) mevcuttu (Resim2).

Hastamız hamile olduğu için fundus fluorescein anjiyografisi istenemedi. Preeklampsi şüphesi nedeniyle tetkik edilen hastada hipertansiyon dahil herhangi bir patolojiye rastlanılmadı.

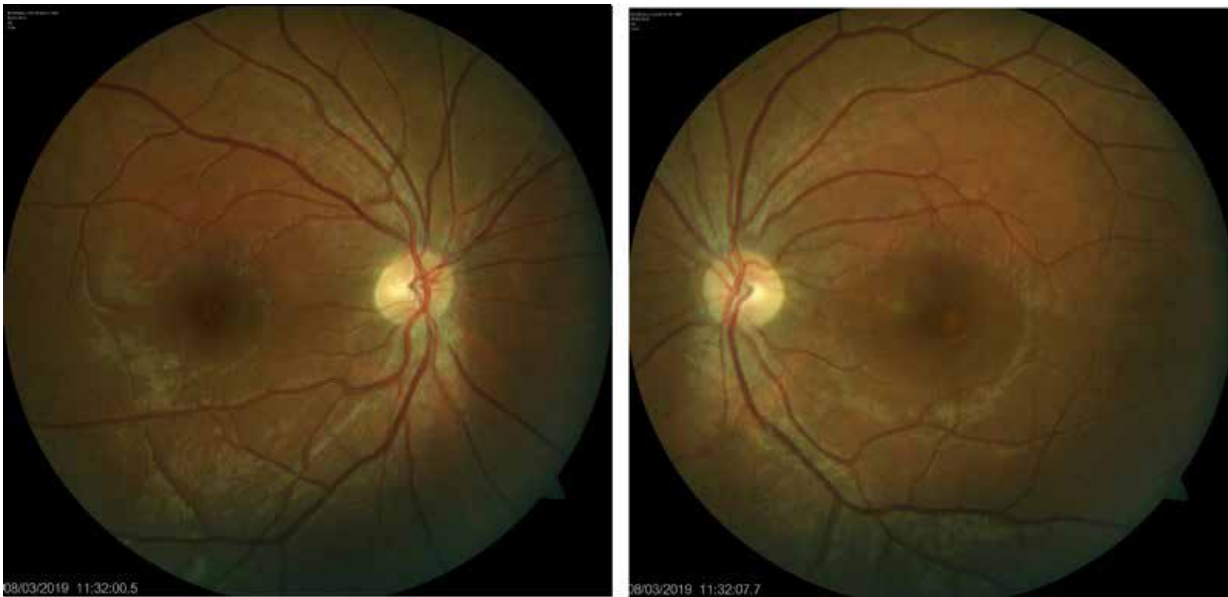
Tedavisiz takibi yapılan hastanın 2 hafta sonraki kontrolünde GK sağ gözde 1.0, solda 0.9 idi. Subretinal sıvısının halen mevcut olduğu görüldü ve KK'da minimal azalma tespit edildi (sağda 710 µm solda 635 µm) (Resim 3).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Koroid kalınlığı gebe olmayan ve gebe olan kadınlarda çelişkili sonuçlar sunar. Kim ve ark yaptığı çalışmada sağlıklı gebelerle normal kadınların arasında anlamlı fark saptanmamıştır (2).

Bazı çalışmalara göre ise; istatistiksel olarak anlamlı koroid kalınlığında artış tespit edilmiştir (3-7). Yine de yapılan çalışmalardaki KK'larından daha fazla olan ölçümümüz gebeliğin fizyolojik süreçlerinden kaynaklanan kan volümünde, kalp atış hızında artış ve hormonal değişikliklere bağlı koroiddeki kan akım artışına, hiperpermeabiliteye bağlanabilir (8).Sonuç olarak; ileri gebelik haftasında olmayan gebelerde preeklampsi vb gebelik kaynaklı sistemik etkenler olmadan da KK artışı ve SSKR gelişebileceği bilinmelidir.

Anahtar Kelimeler: gebelik,koroid kalınlığı, preeklampsi, santral seröz koryoretinopati,

Resim 1

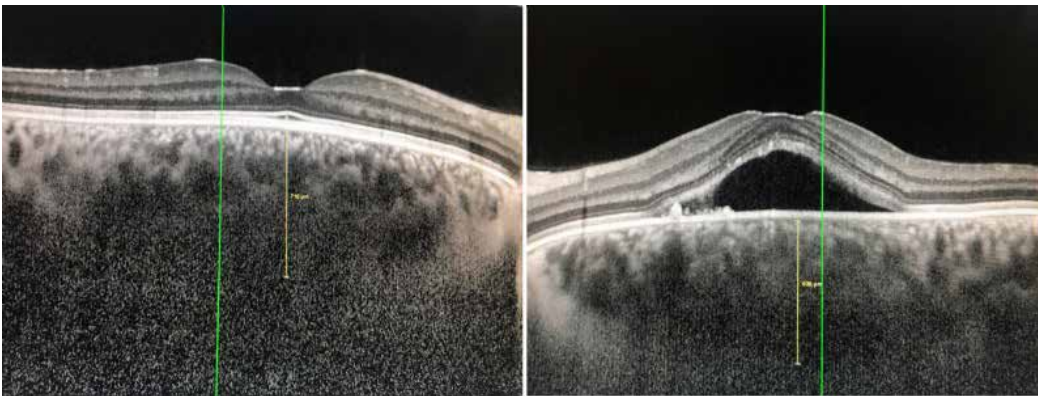
42. Bahar Sempozyumu

10-12 Mayıs 2019 | Hilton Bosphorus Otel, İstanbul

Resim 2

Resim

Sağ-Sol

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ

Avrupa Konutları Kale, Maltepe Mah.
Yedikule Çırpıcı Yolu Sk. 9 Blok
No: 2 Kat.1 Ofis:1
Zeytinburnu/ İstanbul
Tel: +90 212 801 44 36-37

TOPKON KONGRE VE ETKİNLİK HİZMETLERİ

Zühtüpaşa Mah. Rifatbey Sok. No: 24
34724 Kalamış-Kadıköy-İstanbul
Tel: 0216 330 90 20
Faks: 0216 330 90 05
E-posta: todbahar2019@topkon.com